Sihelník

Číslo 1/2021 **Ročník XXII.** **Bezplatné**

Obecné noviny občanov a rodákov obce Sihelné

SME VEĽKONOČNÍ ĽUDIA NÁDEJE?

Znie to jednoducho, ale v skutočnosti sami vieme, že byť ľuďmi nádeje a hlbokej dôvery v Božiu prítomnosť v našom živote nie je až také jednoduché. Naša čnosť nádeje a dôvery v Božiu pomoc je v poslednom období veľmi skúšaná. Mnohí sa pýtajú: *„Ako mám byť pokojný, ako mám mať v sebe nádej a dôveru, keď sa zo všetkých strán na mňa valia len samé problémy? Zo všetkých strán počúvame o chorobách, pandémii, neistote v práci, nervozite v rodinách... Všetko na nás dolieha a človek už nemá síl to znášať. Už je toho veľa a trvá to veľmi dlho!“* Naša nádej, dôvera a odovzdanosť Bohu je veľmi skúšaná!

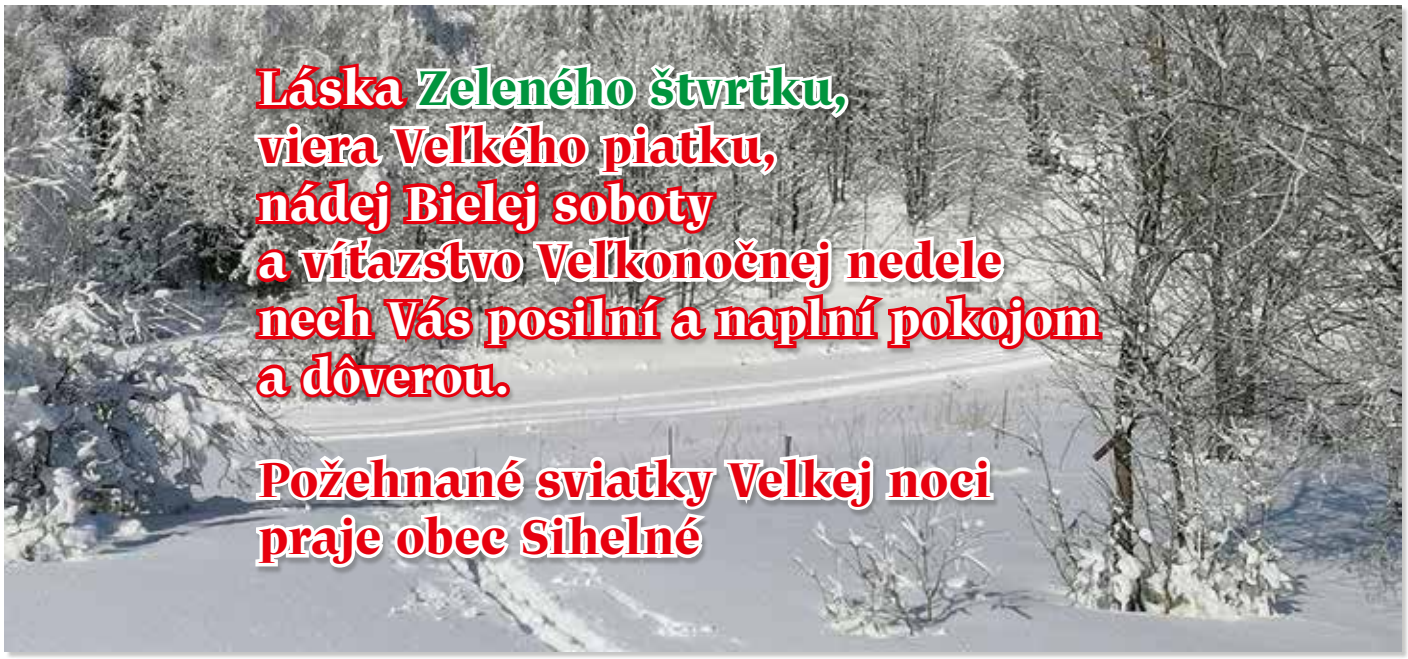
Prežívame Rok svätého Jozefa a práve k nemu sa nám treba viac ako inokedy utiekať vo svojich modlitbách. Pretože on je veľkým vzorom nádeje, dôvery a odovzdanosti Bohu. On veľmi dôveroval v Božiu pomoc vo všetkých nečakaných okolnostiach, ktoré ho postretli. Celý život spájal s hlbokou nádejou v Božiu pomoc. Inak by nedokázal zvládnuť všetko to, čo Pán Boh od neho žiadal. Jozef dôveroval, že Boh mu dá všetko, čo bude potrebné, aby vedel ochrániť Ježiša a nebeskú matku Máriu. Nechal sa vo všetkom svojom konaní s hlbokou dôverou viesť Pánom. Veril, že Pán mu dá dostatok milostí, aby splnil všetko, čo od neho žiada. Jozef neprepadal zúfalstvu a beznádeji, aj keď ho zaskočili nepredvídateľné udalosti. Nezakladal si na svojej zručnosti a schopnostiach, ale vždy svoj život vkladal do Božích rúk!

Žijeme v dobe podobných situácií, kedy nepredvídateľné okolnosti testujú našu nádej, dôveru a odovzdanosť Bohu. Ako si tieto čnosti svätý Jozef vypestoval? Odpoveď je jednoduchá! Veľmi úzkym spojením svojho života s Bohom, vďaka svojmu blízkemu vzťahu k Ježišovi a Panne Márii. A to je aj povzbudenie pre nás!

Povzbudiť nás môže aj svätý muž, kňaz Dolindo Ruotolo. Vo svojich modlitbách sa mu Pán prihováral cez silné myšlienky, ktoré môžu byť svetlom aj pre nás: *„Prečo sa neustále znepokojuješ a trápiš? Prenechaj svoje starosti mne. Ak úprimne povieš: „Postaraj sa o všetko!“ Vtedy prídem s celou svojou všemohúcnosťou a vyriešim aj tie najobťažnejšie situácie. Keď vidíš, ako tvoje ťažkosti vzrastajú, miesto toho aby ich ubúdalo, netráp sa. Namiesto toho zatvor oči a povedz, buď tvoja vôľa Pane. A ja ti sľubujem, že sa o to postarám a vložím sa do tej záležitosti ako lekár so všetkou svojou mocou. A keď bude potrebné, urobím aj zázrak. A keby si videl, že sa všetko ešte viac zhoršuje, zavri oči a povedz: „O Ježišu, celkom sa ti odovzdávam, Ty sa o to postaraj.“ Uisťujem ťa, ja sa o to postarám!“* Toto je prejav hlbokej dôvery, ktorej sa všetci musíme učiť.

Prajem Vám všetkým požehnané veľkonočné sviatky naplnené pokojom a nádejou, že zmŕtvychvstalý Ježiš bude stále prítomný pri našich skúškach a ťažkostiach života. Pretože On premohol smrť a zlo a priniesol svetlo do nášho života.

Mgr. Ľuboš Šípoš, farár Žehra

OBECNÉ ZASTUPITEĽSTVO SCHVAĽOVALO

Uznesenia zo zasadania Obecného zastupiteľstva obce Sihelné (OZ), ktoré sa uskutočnilo 18. 12. 2020 o 15^{00} hodine v zasadačke OcÚ Sihelné (skrátené)

Obecné zastupiteľstvo
A. Berie na vedomie:
1. Stanovisko kontrolóra k druhej úprave rozpočtu Obce Sihelné na rok 2020
3. Stanovisko kontrolóra k prvej úprave rozpočtu Prísľpevkovej organizácie 2020
5. Stanovisko kontrolóra k návrhu viacročného programového rozpočtu Obce Sihelné na roky 2021 – 2023
6. Stanovisko kontrolóra k návrhu rozpočtovej Príspevkovej organizácie Obce Sihelné – drobná prevádzka na roky 2021 – 2023
8. Správu nezávislého audítora k individuálnej a konsolidovanej účtovnej závierke štatutárnemu orgánu obce Sihelné
9. Prehľad a správy kontrolóra obce Sihelné o vykonaných kontrolách za obdobie III. štvrťroka 2020

D. Ukladá:
1. Zistiť záujem dôchodcov o donášku obedov do konca januára

E. Schvaľuje:
2. Druhú úpravu programového rozpočtu obce Sihelné na rok 2020
3. Programový rozpočet Obce Sihelné na rok 2021
4. Prvú úpravu rozpočtu prísľpevkovej organizácie obce Sihelné na rok 2020
5. Rozpočet Prísľpevkovej organizácie Obce Sihelné – drobná prevádzka na rok 2021
7. Dodatok č. 2/2020 k Všeobecne záväznému nariadeniu (VZN) č. 1/2016 o nakladaní s komunálnymi odpadmi a s drobnými stavebnými odpadmi na území obce Sihelné
8. Žiadosť Rímskokatolíckej Cirkvi a biskupstva Spišské Podhradie o poskytnutie dotácie na rok 2021 v sume 15060 € na školskú družinu
9. Odpredaj pece Matix 250 kW z CZŠ Sihelné za 2500 €
10. Žiadosť o poskytnutie finančného prísľpevku pre hasičov v sume 1000 €
11. Žiadosť o finančný prísľpevok na eRko v sume 1000 €
12. Žiadosť o prísľpevok v sume 500 € na chod organizácie Jednota dôchodcov
13. Žiadosť Spišskej katolíckej charity o Peňažný prísľpevok na poskytnutie sociálnej služby v sume v sume 519 €
14. Žiadosť Jozefa Vonsa, Sihelné ..., o predlženie nájomnej zmluvy na jeden rok za podmienky uhradenia nedoplatkov
15. Žiadosť Petra Grobarčíka, Sihelné ..., o predlženie nájomnej zmluvy na dva roky
16. Žiadosť Ľubomíra Kozáka a Michaely Kozákovej Sihelné ..., o odkúpenie obecného pozemku
17. Žiadosť Dušana Brandysa a Margity Brandysovej, Sihelné ..., o odkúpenie obecného pozemku
18. Žiadosť Františka Chudiaka, Sihelné ..., o odkúpenie obecného pozemku
19. Žiadosť o vyčlenenie finančných prostriedkov z podielových daní na záujmovú činnosť na rozpočtový rok 2021 pre CZŠ Sihelné v sume 5400 €
20. Žiadosť o vyčlenenie finančných prostriedkov na akcie CZŠ
21. Odmeny poslancov v roku 2021
22. Odpredaj vyradeného vozidla Tatra 148 za šrotovú cenu
23. Návrh VZN č. 1/2020, ktorým sa mení a dopĺňa VZN č. 1/2014 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Sihelné

Mgr. Ľubomír Piták, starosta obce

Zápisnica OZ » www.obecsihelne.sk

Dňa 17. 3. 2021
sme sa rozlúčili

†

s pánom ALOJZOM VNENČÁKOM,

ktorý istý čas pôsobil vo funkcii starostu obce.

Chceme mu poďakovať za jeho prácu vykonanú pre celú obec.

Odpočívaj v pokoji!

PANDÉMIA v Sihelnom

Covid – 19 je ochorenie, ktoré postihuje hlavne dýchací systém. Šíriaci sa vírus zmenil život každého z nás.

Od 12. 3. 2020 bola na Slovensku vyhlásená mimoriadna situácia, ktorá stále trvá. Pokyny a usmernenia sa stále aktualizujú podľa vývoja ochorenia.

Opatrenia v našej obci...
Vedenie obce pravidelne informuje občanov prostredníctvom webovej stránky obce a miestneho rozhlasu. Zrušili sa všetky hromadné podujatia. Dotklo sa to každej oblasti nášho života.

Pochopili sme, že ohľaduplnosť, disciplína a dodržiavanie platných opatrení je účinná zbraň. Spolupatričnosť sa prejavila už na začiatku pandémie šitím rúšok a ich roznesením starším spoluobčanom. Obecný úrad v spolupráci s DHZ Sihelné rozdali dôchodcom v našej obci po dva kusy respirátorov, ktoré sú povinné nosiť na verejnosti. Veríme, že to pomôže pri dobrom zvládnutí epidémie.

Sväté omše boli tiež zakázané. Prežívame už druhú Veľkú noc bez možnosti slávenia sviatkov v kostole. Veriaci majú možnosť sledovať online prenosy svätých omší z farského kostola. Online sv. omše z nášho kostola (podľa programu bohoslužieb) môžete sledovať na našom youtube kanáli: https://www.youtube.com/farnostsihelne.

Školy sú otvorené len pre 1. stupeň, aj to s výnimkou zriaďovateľa. Starší žiaci sú doma od 26. 10. 2020. Tieto deti sa učia z domu dištančne, čo je pre ne veľmi ťažké. Chýba im sociálny kontakt, spolužiaci i spätná väzba.

V našej obci bolo zriadenie MOM na testovanie Covid 19. Testuje sa pravidelne každú sobotu od 8.00 do 18.00.

Je pre nás všetkých dôležité, aby sme dodržiavali platné opatrenia, a tak minimalizovali šírenie vírusu.

Všetkým prajeme veľa zdravia a síl. Spolu to zvládneme.

Ľ. Nováková

TESTOVANIE V OBCI SIHELNÉ			
Dátum	**Počet testovaných**	**Pozitivita**	**%**
22. 1. 2021	443	3	0,67
23. 1. 2021	243	0	0
24. 1. 2021	241	0	0
6. 2. 2021	527	8	1,51
13. 2. 2021	595	9	1,51
20. 2. 2021	632	1	0,15
27. 2. 2021	638	0	0
6. 3. 2021	753	6	0,79
13. 3. 2021	709	6	0,84
20. 3. 2021	713	14	1,96

Nie som Váš rodák...

Nie som Váš rodák a napriek tomu, ako mnoho iných vybrala, som si túto dedinu za miesto môjho života. Dúfala som, že život na dedine bude pestrejší a slobodnejší v porovnaní s bývaním v meste.

Užšia spojitosť s prírodou, nádherné hory, poctiví a pracovití ľudia, prajní a srdeční. Dokázali ste veľa! Z ničoho ste vybudovali rozvíjajúcu sa obec, vlastný krásny stánok Boží, faru, CZŠ, veľkú materskú škôlku, ihriská, kultúrny dom, pribúdajú aj nové moderné rodinné domy s mladými perspektívnymi rodinkami, túžiacimi prijať a vychovávať aj väčší počet detí. Jednoducho veľmi dobre našliapnutá cesta rozvoja vyššej životnej úrovne na vidieku. Nádherný živý folklór – Folklórne slávnosti pod Pilskom a Babou Horou, Sihelňanské turbo, pocta sv. Hubertovi za dedinou, futbalové nedele, aktívni požiarnici, Klub dôchodcov... Boli to vydarené „mega" akcie, plné srdečných, priateľských stretnutí. Akcie náročné na prípravu a organizáciu, a hlavne založené na spolupráci miestnych ľudí. Ale šlo to. Aj ochota bola.

S veľkým nadšením som prijala moje zvolenie do Obecného zastupiteľstva. Ďakujem! Aj ja chcem byť užitočná a spolupodieľať sa na kľúčových rozhodnutiach, čo nás posúvajú dopredu. Ani som si neuvedomila, aká to je čestná, nesmierne zodpovedná, ale aj nevďačná funkcia. Na začiatku mi nadšenie a zápal nechýbali. Zdalo sa, že všetko výborne funguje a platí, že *„kde je vôľa, tam je aj cesta"*. Veď každý občan by mal mať predsa snahu vložiť svoj podiel dobrej vôle, skúsenosti, zručnosti, ale aj goralskej hrdosti do zveľaďovania, pokroku a dobrého života v našej dedine. Z vďačnosti k našim predkom, ktorí nám tu nemálo zanechali. A my tiež teraz prítomnosťou tvoríme vlastnú budúcnosť.

Odovzdáme, zachováme a učíme naše deti tomu, čo nás naučili predchádzajúce generácie? Udržíme pre nich rebríček poctivých skutočných hodnôt, tak ako sme ich zdedili my?...

Je to na nás všetkých, nielen na starostovi či poslancoch, ako bude naša obec vyzerať!

Atmosféra na zastupiteľstvách je tvorivá. Pán starosta aj poslanci získavajú podnety od občanov, ale prinášajú aj vlastné. Prichádzajú s návrhmi a nápadmi, čo a ako by sa dalo u nás ešte vylepšiť, vytvoriť, dobudovať. Ale nápad nestačí. Aj financie sa dajú postupne pozháňať, ale najväčšia prekážka je – neochota ľudí spolupracovať, nezáujem, ľahostajnosť a nebojím sa nahlas povedať aj ľudská hlúposť. Veď ak ja nedovolím a nepustím časť svojej pôdy na všeobecný osoh v prospech druhých, ani ja ten osoh nezískam. Nebudú tu nové cesty a bočné ulice, nebudú tu nové detské ihriská a námestie, nezväčšíme cintorín, nebude tu komplexný, a tak potrebný zberný dvor mimo dediny.

Obraz obce netvorí len občianska vybavenosť, ale aj poriadok a čistota v nej.

Možno viac ako iní poslanci si všímam práve tieto nedostatky u nás. Stačí sa Vám prejsť pešo dedinou hlavnou cestou, koľko neporiadku uvidíte. A to

tvrdíme, že všetko má svojho majiteľa. A to nehovorím o tom, keď sa vyberieme na prechádzku do lesa, ako si ľudia našli miesta na vyhodenie nepotrebných vecí alebo len plechoviek, či plastovej fľaše.

Tak málo by stačilo. Nepotrebujeme európske fondy na pozbieranie smetí, vykosenie starej trávy, popílenie starých ohrozujúcich konárov stromov, pozametanie a upratanie spoločných prístupových ciest a chodníkov v dedine, okolia cesty do základnej školy…

Kde sú tie časy spoločných pracovných brigád v sobotu? Našli by sme si aj teraz nato čas a hlavne ochotu zveľaďovať spoločné? Som stále zato, aby sme sa v dedine vrátili ku upratovaniu kostola a jeho okolia po číslach domov a po rodinách. Ako získame, a hlavne naučíme, ďalšie generácie mať k týmto priestorom vzťah. Chodili ste upratovať kostol do Rabče, keď vyšla „poriadka" a šli ste aj pešo. A dnešní mladí by šli? Nenaučíme ich tejto službe, ani keď už vlastný kostol máme tak blízko. Prestaňme už s tou ľahostajnosťou – *„veď niekto to za mňa urobí, zodvihne ten papier, plechovku pri ceste"*. Nehanbíme sa a neodsudzujme, že je to práca len pre VPP. Je to naša spoločná vizitka pred ľuďmi, korí našou dedinou len prechádzajú alebo prídu k niekomu na návštevu. Priala by som si, aby naša prvá spoločná aktivita po uvoľnení opatrení súvisiacich s pandémiou, bola „veľké upratovanie" dvorov, povál, starých domov a záhrad a prostredia dediny aj s miestami, pár rokov zabudnutými, ale majúcimi svojho majiteľa. Obec zabezpečí, v prípade potreby aj veľkokapacitné kontajnery.

Všetci si prajeme a pýtame sa, kedy sa dokončia chodníky v dedine? Kedy sa dobuduje obecný vodovod? Kde máme zberný dvor? Kedy sa dajú do poriadku výtlky na cestách a bočných uliciach? Kedy sa opravia mosty v dedine?…

No máme toho ešte veľa pred sebou, ale spoločne to zvládneme, ak chceme, aby sa veci hýbali dopredu. Nevracajme sa a nerobme kroky späť. Nenechajme si vnútiť názor jednotlivcov, že nám netreba poštu, krčmu alebo obchod na nižnom alebo vyšnom konci… Autobusové spoje.

Držme si palce všetci, ktorí sme si vybrali našu dedinu Sihelné za miesto svojho života a pestujme v sebe aj v našich deťoch patriotizmus ako pocit a prejav lásky a túžby po výchove k tradíciám, kultúre, jazyku, rešpektu a oddanosti voči vlastnej domovskej krajine.

No momentálna situácia v štáte nás neteší. Život sa zastavil. Dokážeme ešte niekedy žiť ako predtým? Táto generácia určite zostane poznačená. Mnohí zostanú poznačení hlboko v srdci odchodom svojich najbližších alebo krachom rozbehnutých pracovných aktivít, zatvorením školy aj kostola, zrušením svadieb, tichými pohrebmi…

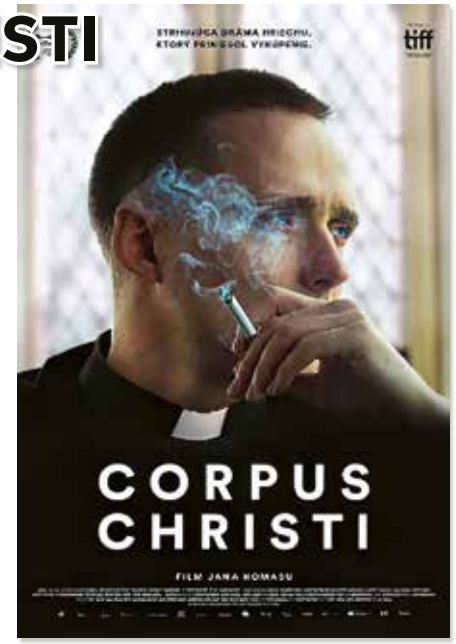
Mňa to učí k hlavne skromnosti. Prichádzam nato, že najdôležitejšie sú vzťahy a jednoduché úprimné stretnutia s ľuďmi, rodinou, priateľmi, kamarátmi, Vami všetkými, s ktorými si vyjadrujeme pokoj a bratskú lásku len pohľadom spoznad rúško.

Touto cestou sa chcem za seba aj za ostatných poďakovať všetkým, ktorí sa akokoľvek podieľali na zabezpečení online prenosov svätých omší z nášho kostola. Prajem nám všetkým požehnané Veľkonočné sviatky, ich prežitie v zdraví a pokiaľ to pôjde aj v kruhu rodiny. Vyjadrujem úprimnú sústrasť všetkým pozostalým rodinám, ktoré v dôsledku choroby COVID 19 odprevadili svojich blízkych na večnosť. Ich miesta ostali prázdne, ale my spoluobčania na nich nezabudneme.

Dáša Chudiaková,poslankyňa OZ

CORPUS CHRISTI

Corpus Christi je nevšedné dielo inšpirované fenoménom falošných kňazov v Poľsku. Ročne sa odhalí niekoľko takýchto prípadov, dokonca aj samotní filmári boli pri natáčaní šokovaní ich vysokým počtom. Snímka Jana Komasu bola v Poľsku nominovaná na Oscara za najlepší zahraničný film, ktorý odštartoval premiérou na festivale v Benátkach.

Mladý Daniel si odpykáva trest v nápravnom zariadení pre mladistvých. Na zozname má širokú škálu hriechov. Vo väzení sa stretáva s charizmatickým kňazom a to ho privedie na cestu duchovnej premeny. Túži sa dostať do seminára, ale pre jeho hriešnu minulosť kompetentných nepresvedčí.

Charizmatický mladík s modrými očami a potetovaným telom si predsa cestu ku kňazstvu našiel. Náhodou a neplánovaným podvodom. Veci sa začínajú diať a niet cesty späť. Z trestanca sa stáva falošný kňaz.

Skutočný príbeh v Poľsku otriasol cirkvou. Devätnásťročný Patryk sa vydával za kňaza niekoľko mesiacov. Spovedal, oddával, krstil i pochovával. Jan Komas nestavia film proti cirkvi. Práve naopak, poukazuje na vieru a to, ako ju žijeme, nech sme kdekoľvek a s kýmkoľvek.

Na prvý pohľad sa môže zdať, že centrom diania je pôsobenie falošného kňaza. V skutočnosti ide len o uhol pohľadu. Vyobrazuje spoločnosť, ktorá má voči väzňom či niektorým ľuďom predsudky. Ako zazneli aj slová Daniela: *„Nezáleží odkiaľ prichádzaš, ale kam cieliš."* Aj ľudia plní zlyhania a chýb túžia po zmene svojich osudov, snažia sa o nápravu, ale spoločnosť im už dávno cestu predurčila. Nie je to ľahké. Často v sebe dusíme hnev a zabúdame na jediné – odpustenie.

Corpus Christi nie je prvoplánový. Diváka dovedie do rozpakov. Bez ohľadu na to, či je ateista alebo veriaci, donúti ho nad určitými témami rozmýšľať. Nedelí ľudí na dobrých a zlých. Nevidí svet čierno-bielo. Poukazuje na to, aký je život nepredvídateľný a ako sa isté udalosti dokážu dotknúť viery v živote človeka. Snímka končí odpoveďou na otázku skutočného kňaza, kedy sa k nám prihovára Boh. Cirkev sa domnieva, že Boh sa k nám prihovára každučký moment nášho života.

Nikola Pindjáková

VIRTUÁLNA REALITA

Mobilné telefóny sa už stali neodmysliteľnou súčasťou nášho života. Nezmenili len spôsob našej komunikácie, ale zásadne ovplyvnili celý náš život. Je nejaké východisko?

Ak chceme žiť v reálnom svete, potom musíte obmedziť ten virtuálny. Mnohé informácie sú nepotrebné a nadbytočné. Tak ako jeden deň zažiari, na druhý deň si naň nikto už ani len nespomenie. Teda nie je potrebné si nimi zaťažovať myseľ a pozornosť. Internet, televízia, noviny, sociálne siete i smartfóny. Všetky žijú z procesu prenosu informácií. Potrebných i nepotrebných. Aktuálnych, vymyslených i bulvárnych. Mozog neustále pracuje. Prijíma a vyhodnocuje. Pracuje a trpí. Väčšina ľudí sa stala permanentným prijímateľom informácií. Reklama neustále hľadá a oslovuje konzumentov. Prináša informácie o nových produktoch a službách. Niekedy sa človek ide z toho zblázniť. Popritom väčšina informácií sú zbytočné a nadbytočné. A náš mozog ich musel spracovať a vyhodnotiť. Čoraz častejšie cítime únavu, vyhorenie a opotrebovanie. Treba si určiť hranice, denne dve hodiny na mobilnom telefóne, víkendy bez sociálnych sieti. Namiesto večerného seriálu pôjdem navštíviť starých rodičov, priateľov známych.

Na záver by som rada spomenula povzbudivé slová Otca Pápeža Františka: *„Pripomínam ti dobrú správu, ktorú sme dostali ako dar ráno po vzkriesení: že zo všetkých temných a bolestných situácií, o ktorých hovoríme, jestvuje východisko. Napríklad je pravda, že digitálny svet ťa môže vystaviť riziku, že sa uzavrieš sám do seba, do izolácie alebo do prázdneho pôžitku. Ale nezabúdaj, že sú mladí, ktorí sú aj v tomto priestore kreatívni a dokonca geniálni.“*

T. Chudjáková

POMOC V ČASE PANDÉMIE

Poľovnícke združenie Sihelné sa rozhodlo v neľahkej situácii, ktorá sa dotkla každého obyvateľa Sihelného, pomôcť. Našim starším spoluobčanom darovali respirátory FFP2 a komplex vitamínov na imunitu. Pandémia nás učí spolupatričnosti a pomoci druhým, ktorí to najviac potrebujú. Myslíme na našich dôchodcov a buďme zodpovední.

Jozef Chudjak

VHODNÝ RESPIRÁTOR FFP2

SPRÁVNE POUŽÍVANIE

- pred nasadením respirátora vyformujte nosovú sponu,
- nasaďte si respirátor tak, aby zakrývala nos aj ústa,
- nasaďte si hlavové pásy, spodný okolo zátylku a horný zozadu hlavy nad uchom
- upravte opätovne nosovú sponu, skontrolujte tesnosť respirátora
- respirátor musí tesne doliehať k tvári, páni musia byť oholení, aby cez netesnosti spôsobené bradou neprenikal nefiltrovaný vzduch priamo do Vašich pľúc.
- Dĺžka použitia respirátora je maximálne 8 hodín.

Lili Rajniaková, 1.B

Sofia Gonšenicová, 1.B

Marko Belkoťák, 1.B

Symbolika VEĽKEJ NOCI

Veľká noc je najvýznamnejším sviatkom kresťanského cirkevného roka, počas ktorého si pripomíname umučenie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista. Veľkonočný týždeň, u nás známy aj ako „Veľký týždeň", začína Kvetnou nedeľou a končí Veľkonočnou nedeľou. Aj ďalšie dni v tomto týždni nesú svoje vlastné mená – Zelený štvrtok, Veľký piatok a Biela sobota.

Tieto dni, ale aj celé jarné obdobie, sa v našich končinách spája s viacerými zvykmi, ktoré si našli miesto aj v skromných životoch obyvateľov našej obce. Obyčajové praktiky v jarnom a letnom období sa týkali predovšetkým náboženského života a hospodárskej prosperity.

Po dlhých mesiacoch zima konečne strácala svoju silu a ľudia s patričnou veselosťou vítali nadchádzajúcu jar.

Najveselším obdobím boli bezpochyby fašiangy alebo „vostatki". V tomto období sa konávali tanečné zábavy, a to najmä posledné tri dni pred Popolcovou stredou. Po nej nasledoval prísny štyridsaťdňový pôst.

Od Zeleného štvrtka do Bielej soboty život v obci nadobro stíchol. Ľudia dodržiavali prísny pôst, kostolné zvony prestali zvoniť. Vo Veľký piatok sa Sihelňania umývali v potoku. Tento rituál museli stihnúť ešte pred východom slnka. V tom čase mala mať voda liečivé účinky a zaistiť ľuďom celoročné zdravie.

„Švito, švito som Pon Jezus še nom víto a my tvoji, nech nos Pon Bug usłokoji, dźiš na Vieľki piontek i caly bozí rok. Nedej šercu zlošči a pršijmi nos do milošči."

Peter Grobarčík, 1.B

Mnohé zvyklosti Veľkej noci ostali zachované dodnes. Veľkonočný pondelok už tradične patrí mládencom, ktorí nezabúdajú na blahodarné účinky vody a zodpovedne oblievajú dievčiny vo svojom okolí. Tie im zas za odmenu darujú farebné stužky či čokoládové vajíčka, umelecky zdatné dievčatá dokonca aj vlastnoručne vyrobené kraslice. Vajíčko bolo odjakživa symbolom života, jari a slnka. Ručne maľované vajíčka predstavovali v istom zmysle aj symbol lásky.

Rôznorodé tradície Veľkej noci svedčia najmä o tom, že sviatky jari sú pre ľudí výnimočnými dňami. Pri množstve ľudových zvyklostí by sme však nemali zabúdať, že Veľká noc nie je iba veľkolepou udalosťou minulosti, ale aj záležitosťou súčasnosti. A zvlášť dnes, v časoch toľkej neistoty, kedy sa bojíme pomerne často a mnohých vecí. O svoje životy i o životy svojich drahých...

Zachovajme v pamäti zvyklosti našich predkov, ale pozor – nevnímajme Veľkú noc len ako spomienku! Aby dni po nej nezostali len všednými dňami. Ježiš Kristus zvíťazil a priniesol život, prináša ho a stále víťazí – aj v roku 2021.

Katarína Remešová

Hodnota v mojom živote

Čo je hodnota? Hodnotám sa venujú mnohé spoločenské vedy. Rozdiely vyplývajú z odlišného názoru na základnú otázku. Existujú hodnoty objektívne? Nezávisle od subjektívneho vedomia človeka? Teda mimo nás? Alebo sú, naopak, iba subjektívne? Sú hodnotami iba pre niekoho, v niekom, pre niekoho osobne? Pretože pre túto otázku nie je jednoznačná odpoveď, existujú rôzne chápania hodnôt. Inak sa hodnota rozumie v psychológii, ekonomike, filozofii, teológii v sociológii.

Hodnotu chápem ako presvedčenie o cieľoch, ktoré sú v mojom vnútri. Ak najdôležitejšia hodnota je v mojom živote Boh, čiže presvedčenie, tak cieľ, ktorý chcem dosiahnuť je dostať sa do neba. Ak je najdôležitejšia hodnota kariéra, tak budem robiť všetko preto, aby som bol bohatý. Každý človek si hodnoty usporiada do rebríčka od najdôležitejších až po tie menej dôležité. Ak je Boh v hodnotovom rebríčku na prvom mieste odrážajú sa ďalšie hodnoty ako napríklad rodina, priatelia, voľný čas, sebarealizácia.

Existujú aj primárne hodnoty, ktoré zahŕňajú elementárne potreby: jedlo, domov, bezpečie. Ďalej sú hodnoty vyššieho rádu. Čo potrebujem k tomu, aby som bol šťastný, spokojný, žil plnohodnotný život. Spoločnosť sa vyvíja. Hodnoty sa menia. Čo uspokojí moje vnútro? Peniaze, luxusný život, kariéra, rodina, modlitba, samota? V tomto bode sa dostávam k hlavnému chápaniu pojmu hodnota. Tu nastáva zlom, kedy si ľudia vyberajú hodnoty, čo ich robí šťastnými. Žijeme v dobe, kde sa pravé hodnoty strácajú a na prvom mieste sa dostávajú hodnoty: peniaze, úspech, popularita a podobne. Peniaze sú veľmi dôležite. Vďaka peniazom uspokojíme primárne hodnoty (jedlo, domov, bezpečie). Ale uspokoja aj vnútorne bytie? V dnešnej dobe sa mladí ľudia riadia pravidlom, ak budeš mať viac peňazí, budeš hodnotnejší človek, ak budeš mať viac lajkov na facebooku, budeš úspešnejší. Stráca sa chápanie hodnoty. Ľudia nežijú preto, aby existovali, ale preto, aby mali.

V poslednom období často počúvame hodnota sebarealizácie. Sebarealizíca – realizujem svoje vnútorne potreby, odhaľujem a vyvíjam svoje hodnoty, odkrývam svoje myslenie a zručnosti. Často si ľudia mýlia sebarealizáciu so sebectvom a pýchou. Chcem byť najúspešnejší v práci, chcem byť najlepší v kolektíve. Chcem byť nad všetkými.

K hodnotám každého človeka vedie spoločnosť. Vytráca sa ľudskosť, pochopenie. Som súčasťou spoločnosti, ktorá formuje prostredie, v ktorom žijem. Hodnoty ma vedú k ďalším životným rozhodnutiam, preto je dôležité správne chápať a definovať hodnoty.

Terézia Chudjáková

ROK SV. JOZEFA

Pápež František vyhlásil mimoriadny Rok sv. Jozefa pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia ženícha Panny Márie za patróna celej Cirkvi. Urobil tak dňa 8. decembra apoštolským listom Patris corde (S otcovským srdcom), v ktorom svätého Jozefa opisuje charakteristikami *„milovaný otec“, „nežný a láskavý“, „poslušný“, „prijímajúci“, „tvorivo odvážny“, „pracovitý“* a držiaci sa v úzadí – *„v tieni“*. K dispozícii je táto brožúra k Roku sv. Jozefa, kde sú rôzne pobožnosti a modlitby. Môžete ju počas roka využiť.

„Všetci veriaci tak budú mať možnosť usilovať sa prostredníctvom modlitieb a dobrých skutkov, aby za pomoci sv. Jozefa, hlavy nebeskej rodiny z Nazareta, nadobúdali útechu a úľavu od ťažkých ľudských a sociálnych súžení, ktoré dnes postihujú súčasný svet.“

Úplné odpustky sa udeľujú za bežných podmienok (sviatostná spoveď, eucharistické prijímanie a modlitba na úmysel Svätého Otca) tým veriacim, ktorí sa s duchom strániacim sa akéhokoľvek hriechu zúčastnia na prežívaní Roka sv. Jozefa pri určených príležitostiach a určeným spôsobom.

Oficiálny preklad dekrétu budú publikovať jednotlivé miestne cirkvi. Pre stručný obraz možno z jeho obsahu uviesť, že odpustky sa udeľujú napríklad tým, ktorí budú aspoň 30 minút meditovať o modlitbe Otčenáš alebo sa zúčastnia na duchovnej obnove trvajúcej aspoň jeden deň, ktorej súčasťou je meditácia o sv. Jozefovi.

Ďalej tým, ktorí podľa príkladu sv. Jozefa vykonajú telesný alebo duchovný skutok milosrdenstva. Tiež rodinám alebo snúbencom, ktorí sa budú spolu modliť ruženec. Podobne tým, ktorí dennodenne zveria svoju činnosť do ochrany sv. Jozefa a každému veriacemu, ktorý bude modlitbami prosiť o príhovor remeselníka z Nazareta, aby ten, kto hľadá prácu, mohol nájsť zamestnanie a aby práca všetkých bola dôstojná.

Úplne odpustky získajú aj veriaci, ktorí sa na príhovor sv. Jozefa budú modliť za Cirkev trpiacu prenasledovaním zvonka či zvnútra (ad intra a ad extra) a za úľavu všetkých kresťanov, ktorí znášajú akúkoľvek formu prenasledovania. Ak patria k latinskému obradu, urobia tak Litániami k sv. Jozefovi, v prípade byzantského obradu Akatistom k sv. Jozefovi (alebo jeho časťou), prípadne inou modlitbou k sv. Jozefovi vlastnou ich liturgickej tradícii.

Dekrét predkladá na inšpiráciu postoje iných svätých: Sv. Terézia z Avily považovala sv. Jozefa za ochrancu pre všetky životné okolnosti. Sv. Ján Pavol II. sa vyjadril, že postava sv. Jozefa «vo svetle tretieho kresťanského tisícročia nadobúda pre Cirkev v súčasnosti mimoriadny význam» (Apošt. exhort. Redemptoris custos, 32). V texte dekrétu ďalej čítame:

Aby sme znovupotvrdili univerzálnosť patronátu sv. Jozefa nad Cirkvou, ako prídavok k vyššie uvedeným príležitostiam, Apoštolská penitenciária udeľuje úplne odpustky veriacim, ktorí sa pomodlia akúkoľvek legitímne schválenú modlitbu alebo úkon úcty ku sv. Jozefovi, napríklad *„K tebe sa utiekame, sv. Jozef“*, osobitne pri príležitosti 19. marca a 1. mája, na sviatok Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa, v Nedeľu sv. Jozefa (podľa byzantskej tradície), v 19. deň každého mesiaca či v každú stredu – deň zasvätený pamiatke svätca podľa latinskej tradície.

V aktuálnom kontexte zdravotnej pohotovosti sa dar úplných odpustkov osobitne rozširuje na seniorov, chorých, zomierajúcich a na všetkých tých, ktorí z oprávnených dôvodov nemajú možnosť vyjsť z domu a ktorí s duchom vzdialeným od akéhokoľvek hriechu a s úmyslom splniť, hneď ako to bude možné, tri bežné podmienky, doma alebo tam, kde sa povinne zdržiavajú, vykonajú zbožný skutok na počesť sv. Jozefa – útechy chorých a patróna dobrej smrti – obetujúc s dôverou Bohu bolesti a problémy svojho života.“

Jednota dôchodcov 2021

Tento rok sa začal s mnohými opatreniami. Nemôžeme sa stretávať, vymieňať si skúsenosti, povzbudzovať jeden druhého.

Veľmi ťažko znášame zatvorenie kostolov. Sväté omše sledujeme cez médiá. Sme vďační tým, čo sa postarali o to, aby sme mohli sledovať v piatky a nedele sväté omše z nášho kostola.

Veľmi hlboko nás zasiahla správa o našej predsedníčke Anne Vnenčákovej, keď musela byť v ťažkom zdravotnom stave hospitalizovaná. Vytvorili sme modlitbovú reťaz, ktorou sme za ňu prosili dobrotivého Pána Boha. Žiaľ, 17. marca, svoj boj o život prehrala. Pán si ju povolal k sebe do večnosti. Na deň sv. Jozefa, patróna dobrej smrti, sme sa s ňou rozlúčili. Bude nám všetkým veľmi chýbať jej obetavosť a zapálenosť pre organizáciu. Sme jej vďační za jej službu, za všetko, čo pre náš klub urobila. Naše kroky budú smerovať k jej hrobu, kde s kyticou kvetov pri svetle sviec budeme k Pánovi vysielať modlitby za jej dušu. Odpočinutie večné daj jej, Pane, a svetlo večné nech jej svieti, nech odpočíva v pokoji. Amen.

Dúfame, že sa táto situácia čoskoro zmení a budeme sa môcť opäť stretávať a spomínať na našu drahú Annu. Prijmi takto do neba naše úprimné ĎAKUJEME.

Janka Fernezová

NÁRODNÝ TÝŽDEŇ MANŽELSTVA

Témou tohtoročného Národného týždňa manželstva je bezpečnosť v manželstve, ktorú treba ukotviť na štyroch pilieroch – ZÁVÄZOK – PRIJATIE – PRIATEĽSTVO – ODPUSTENIE.

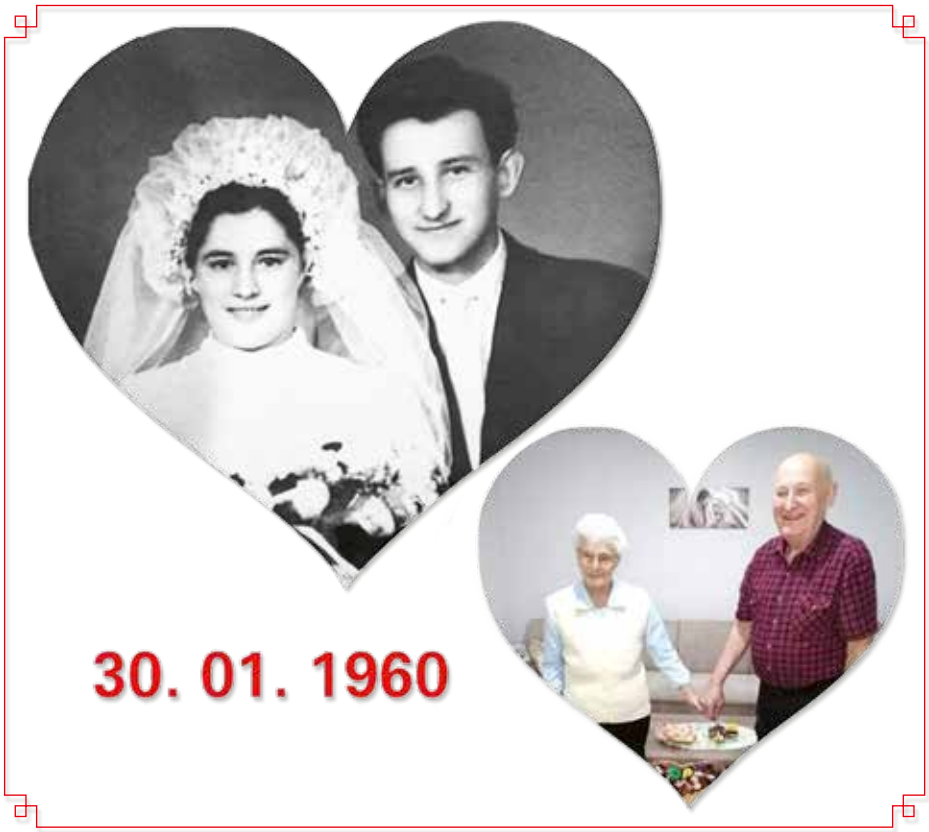
Tieto 4 piliere majú svoj základ na Kristovi, na Jeho kríži, ktorý si aj naši novomanželia prinášajú zo sobáša domov. Verím, že mnohí ho máme na čestnom mieste a zverujeme mu svoje každodenné radosti i trápenia. Keď bude Kristus na čestnom mieste v každom manželstve, manželstvo bude bezpečné a túto bezpečnosť nenaruší KRITIKA, EGOIZMUS, NEÚCTA a NUDA. Postavme preto naše manželstvá na našej najväčšej opore a bezpečnosti, na Kristovi. Pretože: *„Láska je krásna, keď sa na nej zúčastňujú traja – JEŽIŠ a tí dvaja.“*

Keďže u nás v obci sa v rámci tohtoročného NTM hľadalo najdlhšie žijúce manželstvo, uvažujem a rozmýšľam, koho by som spomenula. Moji starí rodičia už nežijú, môj oco tiež už nie, preto rozmýšľam nad niekým z okolia.

„Čo Boh spojil, človek nech nerozlučuje.“ A tak sa aj stalo 21. 8. 1954. Svoje „Áno“ si povedali manželia Alojz a Terézia Vnenčákovi.

Asi to nie sú najdlhšie žijúce páry v našej dedine, ale ako prví ma napadli manželia Margita a Pavol Fernezovci a Mária a Ignác Vronkovci, ktorí už oslávili zlaté svadby. Sú to susedia, v blízkosti ktorých som vyrastala. Viem, že nikdy nevidíme *„za dvere domácnosti druhých“*, určite všade prídu i ťažkosti, ale tieto dva páry ma vždy inšpirovali tým, ako vždy všetko robili spolu. Či na poli alebo pri dome, vždy spolu. Vždy kráčali a kráčajú životom spolu. Hoci im už zdravie neslúži ako v mladosti, aj teraz, čo môžu, robia spolu. Strýko Paľo žije dlhé roky bez ruky, no vždy som obdivovala jeho pracovitosť, snahu a obratnosť, ktorou vynikal i bez ruky. Ujo Ignác ma zas fascinoval svojou láskou ku koňom.

Ako v každom manželstve sú dní aj krajšie aj horšie. Aj manželia Grižákovci si prešli touto cestou. Spolu vo viere a láske vychovali 6 detí. Do aktivity sa zapojili aj žiaci základnej školy, za čo im ďakujeme. Ich tvorbu si môžete pozrieť na stránke obce.

Viackrát sa mi stalo, keď som prišla na návštevu k strýkovcom, že som ich našla pri spoločnej modlitbe. Toto mi utkvelo v pamäti a je mi príkladom. Pretože spoločná modlitba je veľmi potrebná v každom vzťahu. Ako hovorí svätý otec František: *„Na manželskej ceste je vždy dôležitá a nevyhnutná modlitba. On za ňu. Ona za neho. A obaja spolu.“*

V našej obci sa našli manželské páry, ktoré dokázali spolu žiť dlhé roky a sú pre nás všetkých krásnym vzorom. Ďakujeme ich príbuzným, že nám dali inšpiráciu, aby sme nebáli zvládať všetky nástrahy života, ktoré prežíva každý z nás.

Mgr. Anna Romaňáková

ŽIVOT V MATERSKEJ ŠKOLE

„Deti prichádzajú na svet s vrodenými túžbami vzdelávať sa, ktoré zahŕňajú potrebu hrať sa a skúmať.“ (Peter Gray)

Hra je prirodzeným prejavom každého dieťaťa. Je to jeho najčastejšia a najprirodzenejšia aktivita. Dochádza v nej k formovaniu osobnosti. Priestor pre hru, vzdelávanie a skúmanie ponúka aj prostredie materskej školy. Tieto možnosti majú aj deti z našej obce vo veku od 3 – 6 rokov.

Deti sú v triedach rozdelené jednotlivo podľa veku a spôsobilosti. Prostredníctvom spontánnej, ale aj učiteľkami riadenej hry, dochádza k postupnému naplneniu stanovených cieľov.

Podľa Štátneho vzdelávacieho programu hlavným cieľom predprimárneho vzdelávania je dosiahnuť optimálnu perceptuálno-motorickú, kognitívnu a citovo-sociálnu úroveň ako základ pripravenosti na školské vzdelávanie v základnej škole a na život v spoločnosti. (ŠVP, 2016)

V domácom prostredí má hra odlišný charakter v porovnaní s hrou v materskej škole. Tá okrem iného rozvíja aj kreativitu, komunikáciu, sociálne vzťahy a psychické procesy.

Obsah vzdelávania v materskej škole je rozdelený podľa týždenných tém, ktoré pani učiteľky realizujú vo výchovno-vzdelávacích aktivitách. Hoci momentálna pandemická situácia nám nedovoľuje naplno sa realizovať v edukačnom procese, snažíme sa niektoré témy, ktoré spolu súvisia prepojiť tak, aby deti získali veku primeraný všeobecný rozhľad.

Námety na vzdelávacie aktivity pre deti môžu rodičia nájsť aj v elektronickej podobe na stránke facebooku – Materská škola Sihelné.

Aj napriek nepriaznivej situácii sa počas školského roka deti naučili veľa nového. Osvojili si nové básničky a pesničky k rôznym sviatkom a príležitostiam – básničky o babke a dedkovi, o Mikulášovi, o Vianociach a iné. V jednotlivých triedach sme si v obmedzenom režime spolu s deťmi zorganizovali rozprávkový karneval. Deti sa prezliekli za rôzne rozprávkové bytosti a celý deň bol sprevádzaný v dobrej nálade. Chýba nám však

sociálny kontakt a interakcia s rodičmi, starými rodičmi prostredníctvom akcií, na ktoré sme boli zvyknutí.

Veríme, že daná situácia sa zlepší a od budúceho školského roka, budeme už fungovať v bežnom režime.

V prípade záujmu o podanie prihlášok na budúci školsky rok 2021/2022, sa termín podávanie prihlášok posúva do konca mája.

Od budúceho školského roka je povinná predškolská výchova pre všetky deti vo veku od 5 – 6 rokov.

S pozdravom

celý kolektív materskej školy.

Malé ženy » recenzia

Film Malé ženy mal medzi kritikmi veľký úspech. Dokopy bola snímka nominovaná na šiestich Oskarov.

Film je nakrútený podľa rovnomenného románu Louisy May Alcott, ktorá svoje úspešné dielo vydala ešte v roku 1868. Greta Gerwig spracovala úspešný román do filmového príbehu, ktorý je o knihe samotnej. Okrem toho, že vzdáva hold spisovateľke Louise May Alcott, je príbeh hravo prestrihaný, vďaka čomu ani pri dĺžke dvoch hodín a pätnástich minút nestratí tempo. Technické spracovanie je takmer perfektné, čo sa dá povedať aj o hereckom obsadení. Obyčajný dej je vďaka skvelo spracovaným momentom naozaj silný a plný emócií všetkých druhov.

Jo, Meg, Amy a Beth sú štyri sestry z rodiny Marchovcov. Od detstva sú neodlučiteľné. Teda až do obdobia, kým nevkročia do skutočného sveta, ktorý bez varovania ovládol ich život počas ich dospievania. Všetky štyri „malé ženy" sú odhodlané žiť si podľa svojho. Otázkou však ostáva, či sa im to podarí a či si pritom nebudú stáť v cestách. Film ponúka ponaučenie, zábavu, ale aj silné emócie.

T. Chudjáková

Pranostiky

Na Nový rok blato, na Veľkú noc sneh.

Na Tri krále mnoho hviezd – mnoho zemiakov.

Ak svieti slnko na Hromnice, hojnosť žita a pšenice.

Ak si na Dorotu škovránok pospevuje, zima na Mateja kožuch mu vyduje.

Raduj sa hospodár, Matej lady láme, ak nemá čo lámať, lady v marci máme.

Suchý február – mokrý august.

Ak február muchy vymámi, marec ich podlávi.

Koľko dní pred Jozefom teplo, toľko po ňom zima.

Na Jozefa mráz, bude ovos dobre rásť.

Lepšie, keď ťa zima chveje, než marcové slnko hreje.

Studený marec, mokrý máj – bude humno ako raj.

Keď chceš mať zemiaky skoro v hrnci, zasaď ich v marci.

Apríl zimný, daždivý, úroda nás navštívi.

Ak je v apríli krásne, bude máj nepríjemný iste.

Májové blato – pre hospodára zlato.

Futbal

V tejto pandemickej dobe zažíva futbal veľmi ťažké časy. Po vcelku úspešnej jesennej časti visí otáznik na jarnou časťou sezóny – nevieme, kedy a či sa vôbec začne hrať, ale kvôli zákazu zhromažďovania je znemožnené aj skupinové trénovanie.

Kvôli neustálym pandemickým opatreniam sme museli zrušiť tradičný HALOVÝ TURNAJ počas vianočného obdobia, ktorý je u nás veľmi obľúbený.

Veríme, že neustále rokovania Slovenského futbalového zväzu s kompetentnými vo vláde prinesú očakávaný úspech v podobe spustenia tréningov a futbalových súťaží.

Dúfame, že sa táto situácia bude zlepšovať, aby sme sa mohli stretávať na futbalových zápasoch.

Martin Fernéza

Mnohí sa pýtajú, kedy sa vrátime do kostola? Dôležitejšia otázka je, kedy sa vrátime k Bohu?

Súťaž

„O najkrajšiu kvetinovú výzdobu našich domov a záhrad"

pokračuje aj v tomto roku.

Saďte, pestujte, skrášľujte, foťte! Potešíte ostatných a čaká vás odmena.

Foto posielať na stránku obce do 15. 11. 2021

Podnikatelia, živnostníci, spoluobčania!

Chcete dať o sebe vedieť?_
Chcete informovať o svojich aktivitách?

Využite bezplatnú inzerciu v našich novinách.

OZNAM, INZERÁT,

treba zaslať na email obce.

Vaše ponuky, inzeráty budú uverejnené v ďalšom čísle Sihelníka.

AUTOŠKOLA LUSCOŇ
0905 195 680
www.autoskolaluscon.sk

Sihelník 1/2021 • Uzávierka 27. 3. 2021 • Ročník IX. • Bezplatné • Vychádza podľa potreby obce Sihelné • Vydáva Obecný úrad v Sihelnom v spolupráci s Farským úradom a Cirkevnou ZŠ sv. apoštola Pavla v Sihelnom za prispievania občanov obce • Zodpovedná: Mgr. Ľubomíra Nováková • Grafický návrh, sadzba: Justína Brišová • Tlač: TLAČIAREŇ KUBÍK Námestovo

ÚSMEV

Časopis žiakov Cirkevnej základnej školy sv. apoštola Pavla v Sihelnom č. 1/2021

Úvodník

Situácia, ktorá vo svete vládne, nás stále drží pod zámkami našich domovov, ale nám sa aj napriek tomu, že sa nemôžeme stretávať, podarilo napísať veľkonočný Úsmev.

Aj keď sa môže zdať, že za posledné mesiace sa nič neudialo, väčšina žiakov nechodí do školy a všetko sa točí len okolo pandémie, my sme našli dosť zaujímavých udalostí, o ktoré sa chceme s vami podeliť.

Priblížili sme vám naše dištančné vzdelávanie, pripravili slovník cudzích slov, ktoré priniesla pandémia.

Škola mala aj návštevu z rádia Lumen, na ktorej sme sa zúčastnili. Aj o tom tu rozpovieme.

Nebude chýbať ani informácia, ako si malí prváci a tretiaci poradili s karnevalom a ako využili snehovú nádielku na vzdelávanie.

Rok svätého Jozefa tiež nezostal pre nás a našich žiakov bez povšimnutia. Predstavíme vám projekty našich žiakov, ktoré sú tomuto roku venované.

Samozrejme celé číslo zakončia žiacke literárne práce a osemsmerovka.

Takže na záver vám želám, aby ste boli „negatívni“ a pozitívne sa naladili čítaním nášho veľkonočného čísla Úsmevu.

šéfredaktorka
Zuzana Vonšáková, 8.A
usmevczs@gmail.com

Z denníka „dištančného“ žiaka

MILÝ DENNÍK!
Ty si môj jediný priateľ, s ktorým sa teraz môžem stretnúť každý deň. Za posledné mesiace sa totiž toho veľa pomenilo. Odkedy prišla na svet táto nová likvidácia ľudstva menom Corona, takmer nikde ísť nemôžeme. A to sa týka aj školy. Tak sa teda dištancujeme jeden od druhého a tešíme sa z toho, že sme negatívni a namiesto prezenčnej výučby teraz máme dištančnú. No poviem ti, nie je to nič moc. Nikdy by som si ani nepomyslela, že mi bude takto chýbať škola a spolužiaci. No nielen mne. Každý by chcel, aby sa to všetko vrátilo do starých koľají.

Pondelok
Všetky pondelky sú ťažké a stresujúce. Aj tie, keď sa učíme z domu.

Zvyčajne sa budím na zvonenie budíka. No toto ráno vtrhla do izby moja najmladšia sestra, ktorá keďže je druháčka, má to šťastie, že chodí do školy a zobudila ma. Povedala som si teda, že keď už som hore, tak sa idem poriadne pripraviť, naraňajkovať a vychutnať si takú rannú pohodičku. Spravila som si raňajky a surfovala na internete. Úplne som sa ním nechala uniesť a zabudla, že máme hodinu. Bolo o minútu osem a môj zrak padol na hodiny. Za normálnych okolností by som o takomto čase po sviežej rannej prechádzke do školy netrpezlivo čakala na školský zvonček. No teraz! Všetko, čo mi ešte ostávalo z raňajok, som natlačila do úst a vyletela som hore do izby. Otvorila som počítač a takto rýchlo otvorila „školskú bránu“. No ako natruc môj počítač nechcel spolupracovať. Akoby na ňom bolo napísané: „Haha, no vidíš toto ti bolo treba? Skorej vstáávaaťťťť treba!!!! Máš sa lepšie učiť ovládať počítače, wordy, zoomy, team meatingy…“ Nešlo mi totiž ani pripojiť na hodinu. Skúsila som snáď všetko. Reštartovala som počítač, wifinu, no nič nepomohlo. Nakoniec mi messenger prezradil, že s pripojením majú problémy všetci, a tak mi trošku odľahlo. No nevzdávala som sa a skúšala som to ďalej, veď predsa nechcem byť hlúpa, každý poznatok sa zíde. „Píp,“ prišla mi správa. Učiteľke sa niečo stalo s počítačom, a tak dnes online hodina nebude. Takže takéhoto učenia nemáme po krk len my a učiteľky, ale sú z toho preťažené aj počítače.

Utorok
Začala online hodina matiky. Všetko prebiehalo úplne nudne a normálne. Opakovali sme na test z nového učiva, keď zrazu učka povedala, aby sme si zapli kamery. Už som mala prst na tlačidle, keď som zbadala svoj odraz. Skoro som spadla zo stoličky. V pyžame, neupravená, neučesaná s nedojedenými raňajkami na stole a s neporiadkom za sebou. Rýchlo som vstala zo stoličky a bežala to všetko upratať. Všetok neporiadok som nahádzala mimo dosah kamery, nahodila som na seba nejakú mikinu. Keď som si zapla kameru, musela som ju nastaviť tak, aby nebolo vidno ani ten maras na zemi. Mama má asi pravdu, keď vraví, že si mám dať pozor, aby som tu nezhnila. Problém je však v tom, že čím mám viac času, tým menej sa mi chce niečo robiť. A ďalší, veď aj tak ma nemôže prísť navštíviť žiadna kamoška, je totiž zákaz vychádzania, stretávania sa,…

Streda
Geoša nepatrí medzi moje obľúbené predmety. No dnes sme mali „cestovať“ po mape, tak som sa ju poriadne naučila. Aspoň tak si pocestujem bez kontroly, negatívnych testov, karantény… A zadarmo! Dopadlo to na výbornú a z cestovania som si odniesla len príjemné zážitky.

Štvrtok
Po celom týždni zaspávania, nestíhania, som sa dnes zobudila až zázračne zavčasu. Bolo okolo pol šiestej. Vytiahla som zo skrine puzzle a začala pomaly skladať. Tak som sa do toho vžila, že som si povedala, že sa budem na hodine angliny trošku dištancovať od počítača a stačí mi len počúvať, čo sa deje. Vôbec sa mi nechcelo nad ničím premýšľať, len som si skladala. Onedlho bolo na hodine akosi ticho. Zrazu sa ozval učiteľkin hlas: „Halóó, Kristínka, počujeme sa?“ Zamrazilo ma. Nevedela som, čo odpovedať, no hlavou mi prebehlo, že je lepšie sa ozvať a nevedieť, ako sa vôbec neozvať. Musela to ale byť poriadna hlúposť, čo som povedala, lebo učka bola zo mňa sklamaná. A veru sklamaná som bola zo seba aj ja – z dištancovania sa na dištančnom vyučovaní.

Nedeľa 7. 3. 2021
Nedeľňajší kolotoč. Zase sme doma. Už celý rok trvá epidémia korona vírusu. Nejdeme ani na sv. omšu, ani na výlet, ani na pizzu či zmrzku.

Medzi možnosti ako stráviť dnešný deň znova pripadá to isté, pozeranie seriálov na notebooku, prechádzka do prírody alebo spoločenské hry so sestrami. Nebolo by na tom nič zlé, keby sa to neopakovalo týždeň čo týždeň už celý rok.

Po nedeľnom obede sa snažím niečo naučiť, ale moje úsilie je vopred odsúdené na neúspech, tak znova zatváram knihy a bezcieľne hľadím do okna. Z oblohy začali padať snehové vločky. Výborne! Keby bolo teplo, dalo by sa aspoň prebehnúť so psom, ale takto? Zatváram žalúzie a hodím sa na posteľ.

Pondelok 8. 3. 2021
Unavená som ako pes a ešte som aj zle naladená. Rozumela by som tomu, keby bol piatok, lenže je pondelok a ja by som mala byť oddýchnutá po víkende nič nerobenia. Lenže táto nekončiaca sa nuda mi odoberá všetky sily a energiu. Zapínam notebook, o chvíľu nám začína vyučovanie. Zisťujem, že máme slabú wifi, kým sa pripojím, prejde dobrých 5 minút. Pripojím sa na hodinu a všetci pozerajú na mňa. Čože? Ja ich vidím? To znamená, že musíme mať zapnuté kamery, ktoré sme nikdy doteraz zapnuté mať nemuseli. Super, takže zapínam kameru, v pyžame, strapatá a s neporiadkom okolo seba.

Utorok 9. 3. 2021
Dnes bol náročný deň. Mama s ocom museli odísť do práce, a keďže je škôlka kvôli pozitívnej kuchárke v 14 dňovej karanténe, moja malá trojročná sestra musela zostať s nami doma.

So sestrou sa striedame pri jej strážení, no samozrejme, obidvom nám vychádza online hodina v rovnakom čase. Dnes už síce nie som v pyžame a som aj učesaná, no za mojím chrbtom veselo vyskakuje moja malá sestra a teší sa, že je súčasťou našej online hodiny.

Konečne prišla mama. Dianku ukladá na poobedný spánok a ja cítim, že musím na chvíľu vypadnúť vonku. Hodím na seba bundu a vyrazím do prírody.

Streda 10. 3. 2021
Dnes sa hádam nič nepokašle. Ocino zostal doma, a tak stráži sestru. Ja som sa zobudila včas na to, aby som sa stihla pripraviť na online hodinu. Fyzika – najobľúbenejší predmet celej triedy. Čo by to bolo za fyziku, keby sa na nej neskúšalo. A už to začína. Messenger neprestáva blikať. Prichádza jedna správa za druhou od spolužiakov. „Prosím, pošli riešenie. Prosím, pošli správnu odpoveď. Prosím, pošli postup…“ Znova dilema. Keď nepošlem, som za trápnu bifľošku, a keď pošlem, učiteľka sa zase rozčuľuje, že sme odpisovali. Mám po nálade, už by to naozaj chcelo zmenu.

Keby sme boli v škole, už by sme sa tešili, že je stred týždňa a za chvíľu víkend. Ale takto sa ani nie je na čo sa tešiť. (, 8.B)

NAŠA ŠKOLA V LUMENE

Dňa 5. marca sme v škole privítali zaujímavú návštevu. Navštívila nás redaktorka z rádia Lumen. Zaujímalo ju, ako si v škole žijeme, aké aktivity robíme, ako sa nám páči dištančné vyučovanie...

Porozprávala sa s pani riaditeľkou, pani učiteľkami, žiakmi a priestor sme dostali aj my z časopisu, aby sme predstavili náš krúžok Žurnalista. Priestor som dostala ja – šéfredaktorka, moja zástupkyňa Ninka a pozvanie od pani učiteľky Kutlákovej prijala aj Mirka Hajdučáková, ktorá v Úsmeve pracovala a viedla ho niekoľko rokov. Zo začiatku bol pre nás tento rozhovor stresujúci, no postupne z nás opadla tréma a spontánne sme odpovedali na otázky redaktorky. Bol to zaujímavý zážitok a som rada, že rádio Lumen sa rozhodlo prezentovať práve našu školu.

Ako som nás predstavila v rádiu:
» Na krúžok Žurnalista chodím od štvrtej triedy. Začínala som tvorením osemsmeroviek a kreslením vtipov. Vtedy som obdivovala staršie žurnalistky, ako dokážu napísať také pekné články. Som rada, že dnes to dokážem už aj ja a časopis si tak môže držať stále dobré meno. Už od roku 2008 si totiž udržuje prvenstvo v regionálnej súťaži Najlepší školský časopis.

Úsmev vychádza 3 x ročne (na náš odpust 14. septembra, na Vianoce a Veľkú noc) spolu s obecnými novinami Sihelník. Tým chceme poďakovať aj pánovi starostovi, že zabezpečuje tlač a distribúciu novín do každej domácnosti.

V našej škole sa stále deje niečo zaujímavé: rôzne projekty, súťaže, aktivity – o tom všetkom píšeme. V časopise máme pravidelné rubriky ako Anketôčka otvor očká, Naše naj... Keď sme chodili do školy, stretávali sme sa s ostatnými dievčatami z krúžku a pani učiteľkou raz týždenne. Rozdelili sme si, ktorá bude o čom písať. Teraz je to ťažšie. Stretávame sa len cez zoom. Tak už pripravujeme štvrté číslo Úsmevu. Do veľkonočného čísla by sme chceli dať články Rok sv. Jozefa, Slovník cudzích slov, ktoré nám priniesla pandémia, krátke príbehy s frazeologizmami, ktoré písali spolužiaci či o mini karnevale, ktorý mali tretiaci a prváci online. No a samozrejme napíšeme aj o vás, ako ste nás vy, z rádia Lumen, poctili návštevou.

A ešte Ninka:
» Aj ja pracujem v žurnalistickom krúžku od štvrtej triedy. Pamätám si na svoju prvú básničku, ktorú som doň napísala o ročných obdobiach. Pani učiteľke Kutlákovej sa veľmi páčila a poslala mi ju do celoslovenskej literárnej súťaže Poetický Púchov. Vyhrala 1. miesto, a to ma motivovalo, aby som tvorila ďalej. Potom prišli ďalšie úspechy v celoslovenských aj okresných súťažiach, z ktorých sa v škole tešíme.

Pri prezentovaní sme samozrejme dodržiavali všetky protipandemické opatrenia. Len odstup sme na minútku porušili, aby sme sa zmestili na fotku. ***Zľava:*** *Zuzka Vonšáková, Ninka Kolčáková a redaktorka rádiu Lumen.*

Mirka Hajdučáková si takto zaspomínala na svoju prácu v Úsmeve:
» Úsmev – najkrajší možný doplnok, ktorý zažiari na každej tvári – mladej, starej, ženskej či mužskej. Hodí sa jednoducho úplne každému. Znak spokojnosti, šťastia, radosti, dobrej nálady či pozitívnej energie. A taký čarovný úsmev vie vyčariť aj náš Úsmev - školský časopis, plný počinov mladých nádejných žurnalistov. Informuje o novinkách z domova i zo sveta, čo je nové v škole aj mimo nej, zabáva vtipmi, inšpiruje receptami, potešuje vlastnoručnými ilustráciami a osemsmerovkami, kráti dlhé chvíle...

To svoje si v ňom nájde každý. Ja som sa spoznala aj druhú stranu mince. V piatom ročníku základnej školy som našla svoje miesto v časopise ako redaktorka a venovala som sa tomu celých päť rokov, až do ukončenia môjho štúdia v škole. Okúsila som, aké je to byť pravou žurnalistkou a zamilovala som si to. Redakčné stretnutia a brainstormingy, koučing našej pani učiteľky, víťazstvá nášho časopisu na rôznych súťažiach či publikácie mojich článkov v regionálnych novinách – to všetko ma posúvalo vpred. Učila som sa zodpovednosti, samostatnosti, tomu, ako vyjadriť svoje myšlienky a pocity prostredníctvom slov. Neskôr som mala tú česť a stala som sa šéfredaktorkou časopisu. S tým prišla väčšia zodpovednosť, no o to väčšia spokojnosť po dobre vykonanej práci celého tímu.

Postupom času sa písanie stalo mojou vášňou. Pri výbere vysokej školy som dokonca koketovala s myšlienkou ísť sa vzdelávať takýmto smerom. Aj keď som si nakoniec nevybrala žurnalistiku, neodbočila som ďaleko od tvorivého písania – študujem prekladateľstvo a už teraz využívam mnohé vedomosti, ktoré ma naučila práca žurnalistky.

Časopis ovplyvnil môj život. V redakcii som našla svoje miesto, upevnila kamarátstva, našla vášeň, učila sa novým veciam, okúsila som, čo je to zodpovednosť a pracovala som na sebe. Ja verím, že nie som jediná a časopis takto vplýva na nejedného redaktora.

Úsmev – pre niekoho školský časopis, pre niekoho príjemné čítanie, pre mňa jedna krásna životná kapitola, na ktorú vždy spomínam s úsmevom na tvári.

Celú prezentáciu školy si môžete vypočuť v archíve rádia Lumen v relácii Lupa.

Martinka Vonšáková zapojila do práce aj svojich súrodencov

Rebeka Klušáková so snehovými kamarátmi

Martin Sivoň so sestričkou a ich strážcom domu veľkým snehuliakom

DIŠTANČNÉ VZDELÁVANIE

Tretiaci a snehuliaci

Po vianočných prázdninách sa opäť všetky deti ocitli doma a museli zvládať dištančnú výučbu.

Alexko – lavica

Pre nás starších, ktorí sme zbehlí v mobilných technológiách, to nie je problém. Tí, ktorí nie sú leniví, si dokážu mnohé informácie, ktorým nerozumejú, dohľadať aj na internete, konzultovať s vyučujúcimi i mimo vyučovania. No s maličkými žiačikmi je to zložitejšie. Často im pri takejto výučbe musia pomáhať dospelí.

Potrebujú veľa názornosti a opakovania, aby si učivo dobre zapamätali. Opis pracovného postupu sa preto sa žiaci 3.B učili tak, že využili snehovú perinu na výrobu krásnych snehuliakov a iných snežných tvorov. Svoj postup pri práci potom zapísali a vznikol pracovný postup doplnený o krásne fotografie svojich výtvorov.

Záhradu u Danka Tokára zdobili títo snehuliaci

Aj Lukaš Staš si vyrobil skrýšu. Schovala sa do nej i jeho mačička

Peťko Ďubašák vo svojom bunkri

Silvia Luscoňová vytvorila obrovského-maca

Sárka – macko

K – Adamko

Sárka – Záhradníčka

Prváci písmenkáči

Sneh pri výučbe využívali aj prváci. Tí z neho vyvodzovali písmenko C.

K – Janka

Mária – lekárka

Alexko – murár

Mária – cesnak

Na písmeno C mali vymodelovať zo snehu predmet, ktorý sa začína daným písmenom alebo sa v slove nachádza a takto to dopadlo: cumeľ, cesnak, cibuľa, macko, srdce a zopár snehuliačikov. Skvelé !!!

Ďalšie písmenko K zas modelovali z predmetov, ktoré našli doma. Deti boli naozaj kreatívne a využívali takmer všetko, čo doma našli – hračky, kvety, varešky, papučky...

Pri písmenku R zas predstavovali remeslá. Pani učiteľka Maslaňáková sa presťavila ako kominaR. Doplnili ju ďalší remeselníci a na online vyučovanie tak prišli muRáRi, kucháRka, lekáRka, cukRáRka...

Deti si takéto aktivity užívali a tieto písmenka veľmi dobre a ľahko zapamätali.

Nina Kolčáková, 8.A

K – Mária

Lívia – kuchárka

Šimonko – cumeľ

Nelka – kaderníčka, kozmetička

MATERINSKÝ JAZYK

Cudzie slová sú súčasťou nášho jazyka

21. február patrí Medzinárodnému dňu materinského jazyka. Počas prezenčného vyučovania sme si ho zvykli pripomínať rôznymi súťažami a kvízmi. Teraz je však situácia iná, no i tak sme na tento deň nezabudli.

Vznik reči súvisí so schopnosťou človeka myslieť. Je pravdepodobné, že prvé dorozumievanie umožňovali ľudské zvuky. Podľa vedcov sa počiatky formovania reči datujú do obdobia 40-až 30-tisíc rokov pred Kristom. Sformovali sa prvé hlásky, slová, vety a formuje sa dodnes. Tak je to aj s tým naším jazykom.

Keby ožila niektorá zo sôch Ľudovíta Štúra a on zostúpil medzi nás, určite by sa čudoval, aké slová sa dnes používajú a mnohým by nerozumel. Náš ľubozvučný jazyk sa totiž neustále vyvíja, prichádzajú doň nové slová a niektoré zas odchádzajú, pretože javy zanikajú. Myslím, že posledný rok bol preň v príleve nových slov prevratný. Vírus totiž so sebou priniesol množstvo nových slov, ktoré sme si museli veľmi rýchlo osvojiť. Niektoré cudzie slová sme, samozrejme, poznali, no nepoužívali ich tak často, možno si ani neuvedomovali ich presný význam. Dnes by sme však mohli povedať, že nám tu zdomácneli. Pripravili sme si preto pre vás malý slovník cudzích slov, ktoré so sebou priniesla pandémia.

CUDZIE SLOVÁ:

Analýza – rozbor, výskum
Antigénový test
– výterový rýchlotest na Covid-19
Britská mutácia
– mutácia vírusu Covid-19
Celoplošné testovanie
– otestovanie veľkého množstva ľudí
Certifikát – dokument
COVID-19 – infekčné ochorenie spôsobené koronavírusom
Covid automat
– monitorovanie vývoja epidémie
Covid infolinka – linka s informáciami o covidovej situáci
Dezinfekcia – ničenie choroboplodných mikroorganizmov
Diagnostika
– zistenie choroby podľa príznakov
Dištančné vyučovanie
– vyučovanie cez počítač
Epidémia
– náhle a hromadné šírenie choroby
Hospitalizácia
– prijatie pacienta do nemocnice
Hygiena – čistota
Hygienickoepidemiologický režim – dodržiavanie hygienických predpisov
Inkubačný čas
– doba, kým je osoba infekčná
Imunita
– obranyschopnosť organizmu
Infekcia – nákaza
Infekčná choroba
– choroba spôsobená infekciou
Infekčné ochorenie
– hromadný výskyt choroby
Izolácia – odčlenenie infikovanej osoby, aby sa ochorenie nešírilo
Kapacita – množstvo
Karanténa
– povinná izolácia (človeka)
Klinické príznaky
– príznaky, ktoré má infekčná osoba
Korona
– skratka vírusového ochorenia
Koronavírus – vírusové ochorenie
Kríza – nestabilné obdobie
Lockdown – zákaz vychádzania
Medicína
– odbor zaoberajúci sa liečbou
Moderna – firma, ktorá vyrába vakcíny (očkovacie látky)
Mutácia – zmena genetického materiálu
Opatrenia – právne predpisy
Pandémia – rýchlo sa šíriaca epidémia po celom svete
PCR test – test na Covid-19 s väčšou pravdepodobnosťou určenia
Prezenčné vyučovanie – žiak je prítomný v škole na vyučovaní
Pilotné testovanie
– prvé/skúšobné testovanie
Pľúcna ventilácia – umelé dýchanie
Pneumónia
– zápal pľúcneho tkaniva
Protiepidemické opatrenia
– opatrenia slúžiace zastaveniu epidémie
Prevencia
– predchádzanie chorobám
Preventívne opatrenia
– prevencia pred chorobou
Príznaky – prejavy ochorenia
Reprofilizovať – zmeniť nemocničné oddelenie na covid oddelenie
Respiračné ochorenie
– teplota, kašeľ dýchavičnosť
Respirátor FFP2
– chráni človeka pred vírusom
Riziková krajina
– krajina s veľkým počtom infikovaných/nakazených osôb
Rúško – ochranný prostriedok zakrývajúci nos a ústa
Skríning – preverovanie
Symptóm – prejav (choroby)
Štatistické údaje
– vyčíslenie priemeru
Vakcína
– látka slúžiaca na zaočkovanie
Varianta – možné riešenie, obmena
Virológia
– veda zaoberajúca sa vírusmi
Vírus
– častica, ktorá poškodzuje bunky

Kristína Pindjáková, 8.B

Pomáhať si treba

Rád pomáham doma so všeličím. Naposledy som pomáhal dedkovi.

Pomohol som dedkovi a babke s prataním dreva, aj keď sa mi nechcelo, aj tak som im pomohol. Pomáham im rád, asňoň sa nenudím, no niekedy sa mi nechce. Najradšej pomáham dedkovi, je to oveľa v zábavnejšie, než pomáhať babke. Hlavne pri jarných prácach, kedy dedko vytiahne traktor a pracujeme na poliach. Pripravujeme pôdu pre novú úrodu. Orieme, vyvážame hnoj, sejeme obilie a sadíme zemiaky. Babke najradšej pomáham s domácimi prácami. Vysávam a umývam. Maminke pomáham so strážením mladšej sestry. Ale aj mne mnohí pomáhajú. Naposledy mi pomohla maminka dnes, potreboval som ísť k babke do Rabče, tak ma tam odviezla. Babka mi pomohla s hľadaním hry, ktorú som stratil u babky.

Potom mám dobrý pocit, že aj niečo užitočné robím. Pomáhať si treba. Vždy, všade a všetkým. Nikdy nevieme, kedy budeme pomoc potrebovať my. A teda aj ja.

Nikolas Jagelka, 7.A

Nelka – víla

Adamko – spiderman

Červená čiapočka

ONLINE KARNEVAL 1.B POČAS DIŠTANČNÉHO VZDELÁVANIA

Karneval *trochu inak*

V minulých rokoch sa naši žiaci počas Fašiangov bavili na školskom karnevale.

Mária – jednorožec

Tento deň sa vždy niesol v znamení zábavy, radosti a vtipných nápadov zrealizovaných do karnevalových kostýmov. Žiaľ, v tomto školskom roku nie je možné zorganizovať takéto podujatie. Vynaliezavosť však nemá hraníc, a tak si prváci s pani učiteľkou Maslaňákovou pripravili online karneval počas dištančného vzdelávania. Preoblečení za princezné, rozprávkové postavy či kutilov zasadli za počítače, aby predstavili svoje masky i svoje vedomosti. Takto oblečení totiž prežili jeden deň z dištančného vyučovania.

Nina Kolčáková, 8.A

Lívia – jablčková víla

Triedny karneval 3.A

Tesne pred začiatkom pôstu si malý triedny karneval urobili na triednickej hodine aj žiaci 3.A s pani učiteľkou Hajdučákovou. Deti si na ňom v triede zatancovali a zahrali si hry v maskách. Nechýbalo ani malé občerstvenie. Žiaci si tak aspoň trochu mohli pripomenúť obdobie spred pandémie.

Nina Kolčáková, 8.A

Paťko – hasič

Sárka – lienka, aj so sestričkou

ROK SVÄTÉHO JOZEFA

Pápež František 8. decembra apoštolským listom Patris corde „S otcovským srdcom“ vyhlásil mimoriadny Rok sv. Jozefa pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia ženícha Panny Márie za patróna celej Cirkvi. O vyhlásenie svätého Jozefa za patróna Katolíckej cirkvi sa postaral bl. pápež Pius IX. dekrétom Quemadmodum Deus z 8. decembra 1870.

Spolu so zverejnením apoštolského listu Patris corde vyšiel tiež príslušný dekrét Apoštolskej penitenciárie, ktorým sa na obdobie slávenia Roka svätého Jozefa udeľuje aj dar mimoriadnych odpustkov.

Od 19. marca roka 2021 sa k nemu pridruží aj Rok rodiny, keďže Sv. Jozef prijal Ježiša ako vlastného syna a poskytol mu to najlepšie čo mohol.

Svätému Jozefovi venujeme úctu aj na našich dištančných hodinách dejepisu. Žiaci pracovali na projektoch o svätcovi a takto sa im to podarilo.

Mimoriadne odpustky môžeme získať týmito siedmimi spôsobmi:

1. Aspoň 30 min. meditovať o modlitbe Otčenáš alebo sa zúčastnia na duchovnej obnove trvajúcej aspoň jeden deň, ktorej súčasťou je meditácia o svätom Jozefovi
2. Ktorí podľa príkladu sv. Jozefa vykonajú telesný alebo duchovný skutok milosrdenstva
3. Rodinám alebo snúbencom, ktorí sa budú spolu modliť ruženec
4. Tým, ktorí dennodenne zveria svoju činnosť do ochrany sv. Jozefa a každému veriacemu, ktorý bude modlitbami prosiť o príhovor remeselníka z Nazareta, aby ten, kto hľadá prácu,

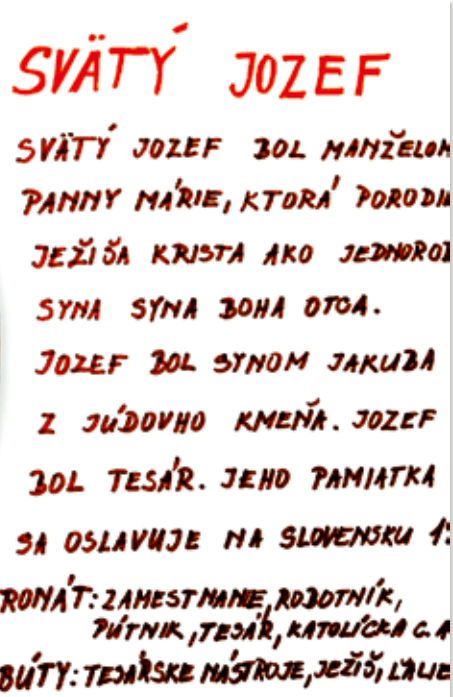

mohol nájsť zamestnanie a aby práca všetkých bola dôstojná
5. Tým, ktorí sa na príhovor sv. Jozefa budú modliť za Cirkev trpiacu prenasledovaním zvonka či zvnútra, a za úľavu všetkých kresťanov, ktorí znášajú akúkoľvek formu prenasledovania. Ak tak urobia Litániami alebo inou modlitbou k sv. Jozefovi
6. Tým, ktorí sa pomodlia akúkoľvek schválenú modlitbu alebo úkon úcty k sv. Jozefovi, napríklad *„K tebe sa utiekame, sv. Jozef"*, osobitne pri príležitosti 19. marca a 1. mája, na sviatok Svätej rodiny a v 19. deň každého mesiaca či v každú stredu
7. Seniorom, chorým, zomierajúcim, tým, ktorí nemajú možnosť vyjsť z domu a ktorí s duchom vzdialeným od akéhokoľvek hriechu a úmyslom splniť, hneď ako to bude možné, tri bežné podmienky, doma alebo tam, kde sa povinne zdržiavajú, vykonajú zbožný skutok na počesť sv. Jozefa – útechy chorých a patróna dobrej smrti – obetujúc s dôverou Bohu bolesti a problémy svojho života.

Spracovala Nina Kolčáková, 8.A

Vaneska Grižáková, 4.A

Žiackym perom

Keď frazeologizmy nie sú iba prázdne frázy

Počasie je premenlivé, **ale svet sa točí ďalej.** Jar, leto, jeseň, zima, **tak to Boh stvoril.** Netreba ho brať na ľahkú váhu, pretože nie nadarmo sa hovorí, **že je alfou a omegou všetkého.** Na jar všetko rastie, kvitne, zvieratá majú mláďatá, všetko naberá silu a človek ide **na tej kráse oči nechať. Všetko, čo má nohy, ruky, pracuje,** sadí, orie...aj napriek tomu **zlá zelenina kvitne i tam, kde ju nezaseješ.** V lete krása preniká, všetko hýri farbami, vonia, kvitne. Ľudia chodia k vode, na dovolenky, užívajú si slnka lúče. Keď je pekné počasie, majú dobrú náladu a **robota im ide od ruky,** hoci **má horký korienok, ale sladké ovocie.** Keď je veľmi teplo, **schovali by sme sa i do myšacej dierky.** Keď poprší po tom teple, **spadne im kameň zo srdca,** pretože dážď je veľmi potrebný na dobrú úrodu. Na jeseň sú ľudia **súci do koča i do voza,** zbierajú úrodu, kochajú sa čarom pani jesene. V zime sa tešia zo snehu, vyťahujú sane, lyže... Zvieratá, najmä medvede, spia, akoby ich do vody hodili. A **aká Katarína, taká bude zima,** alebo **Katarína na blate a Vianoce na blate** platí už od dávna. A napríklad taká **Barbora ťahá sane do dvora.**

Zuzka Vonšáková,8.A

Na svete je veľa typov ľudí. Nie so všetkými sme však kamaráti. Jeden **akoby bol do zeme vyrástol.** Stále musí niekde vytŕčať. Druhý **akoby mi z oka vypadol.** Sme úplne rovnakí. Tretí je tak silný, že mu nikto **ani vlások na hlave neskriví.** Štvrtý zas **bez ladu a skladu.** Poznám niektorých, čo **sú sladkí ako med, no v srdci majú jed.** Iní zas ľahostajne vravia: ***„Čo ťa nepáli, nehas.“*** Ďalších by vonku **nedotiahlo ani sto volov,** namiesto toho sedia celý deň za počítačom. Avšak sú i takí ľudia, ktorým **ani svätená voda im nepomôže.** Práve takýmto ľuďom sa treba vyhýbať. Robia ľuďom zle a **môžeme sa aj na hlavu postaviť, ale aj tak im to neprekazíme.**

Daniel Jucha 8.A

Hovorí sa, že **každý má svoj kríž.** Pre mňa je to ranné vstávanie, **akoby ma ťažilo pri srdci.** Napriek tomu vyskočím z postele **ako rybička. Jedna ruka sem a druhá tam** a už som nasúkaný v oblečení a bežím do kuchyne. Ešte nesmiem zabudnúť na miesto, **kam aj kráľ chodí pešky.** Potom už konečne môžem aj niečo zjesť. Samozrejme že brat už s niečím otravuje. Beriem to **jedným uchom dnu a druhým von.** To už **mi v bruchu kováč mechy dúcha. Ako rýchlik** dám zapiecť chlieb so salámou – moja srdcovka. Aj s chlebom **letím ako o dušu** k počítaču, kde mi už začína hodina. Jasné, nemám pri sebe zošity. Nič to, **kto nemá v hlave má v pätách.** Počas hodín sa cítim občas akoby som **lietal v oblakoch.** Nakoniec to ako **vždy dám ako pán.**

Juraj Vonšák 8.A

KARANTÉNA...

Asi najhoršia vec za posledné mesiace. Každý sa nudí, nevie, čo má robiť. A môžete sa **aj na hlavu postaviť,** nik ma nepresvedčí, že na karanténe nájdem aspoň jednu pozitívnu vec. Vlastne, celé tie dni, týždne, mesiace som netrávila ničím iným než pozeraním seriálov, filmov, alebo ležaním v posteli. Až na jeden deň, kedy som jednoducho po veľmi dlhom čase chytila ceruzku a začala som kresliť. Vystavila som si to na skriňu, aj keď sa mi to veľmi nepáčilo. Sekundu nato prišiel do izby oco a **akoby mu reč uťalo! Či skôr akoby hrom do neho udrel!** Nechápala som, čo sa deje, až kým som si nevšimla, že sa pozerá na môj obrázok. Môjho oca však nenadchne len tak hocičo. Proste som si v tej chvíli povedala, že predsa len za tie roky, čo som s maľovaním prestala, som ten talent asi nestratila. **Cítila som sa ako v siedmom nebi.** Ako tak išiel čas, karanténa sa stále posúvala a posúvala. No a keďže som okrem učenia, nemala čo na práci, **kreslila som ako o dušu.** Vlastne, postupom času ma to začalo napĺňať a robiť šťastnou. Môj smútok, hnev i radosť **prestal byť tŕňom v oku** pre okolie, pretože som ho dávala na papier. Samozrejme, nemôžem zabudnúť na to, že hocikedy môjmu bratovi **čert posvietil** a polovicu obrázkov mi roztrhal. Keďže nie som bonzáčka, nepovedala som to mame, no prišla na to sama. **Ten veru dostal dieru z koláča.**

Monika Jurášová,8.A

V tejto zložitej situácii si ešte viac uvedomujem význam slova rodina. Všetci sme na **jednej lodi** a kráčame **bok po boku.** Naučili sme sa viacej vážiť jeden druhého. Navzájom si pomáhame. Mnohí z nás si museli **pritiahnuť opasok.** Dávame pozor na svoje zdravie. Táto pandémia nás naučila **ťahať za jeden povraz.** Aj keď nás to v mnohých veciach obmedzuje, ale robíme to pre seba a ostatných. Chýbajú nám kamaráti, ale dúfam, že sa **blýska na lepšie časy.** Teraz sa **musíme mať na pozore.** Už sa teším, keď sa všetko skončí a život sa vráti do starých koľají. Keď si spomeniem, ako to všetko začalo behajú mi zimomriavky na tele. Niektorí to brali jedným uchom dnu a druhým von. Dodržujme opatrenia a neprilievajme olej do ohňa. Klobúk dole ako to všetci zvládame. Spolu to zvládneme...

Vanesa Kekeláková 8.A

Slnečné oči prechádzajú cez zamrznuté okno v mojej izbe a jeho lúče ma jemne prebúdzajú. Pomaly schádzam dolu schodmi do kuchyne a všade vôkol sa rozlieha ticho. Pozerám, počúvam, no nikde ani nohy. Pozriem na hodiny a **oči mi skoro vyleteli z jamiek.** *„Veď už je skoro dvanásť!“* Bežím do chladničky a tam mi **oči prechádzajú** z poličky na poličku. Toľko jedla, že si neviem ani vybrať. Potrebujem niečo kalorické, dnes ma čaká dlhý deň, pôjde sa na skialp. Slnko už je poriadne vysoko. Skoro som zabudla na psíka Brownieho, prevetrá si so mnou hlavu. Vyšla som na prvý kopec a už **som bola v koncoch.** Sadla som si od únavy do snehu. Okolo mňa bola krásna zasnežená príroda. **Nebolo tam ani nohy.** Až mi **oči prechádzali.** Nemohla som sa vynadívať na slnko ktoré zapadalo za Pilsko. **Cítila som sa ako v siedmom nebi.** Chvíľu som len tak pozorovala oblohu a zrazu som začula zvuk vŕzgajúceho snehu, ktorý sa blížil smerom ku mne. V tej chvíli **by ste sa mi krvi nedorezali.** Nechcela som sa veľmi hýbať, tak som len očami nakukla, kto je za mnou. Videla som dlhé štíhle nohy, ale našťastie to nebol medveď, ako som si v prvej chvíli myslela. Boli to srnky. **Bolo ich ako maku** a mala som ich **na dosah ruky,** no hneď ako som sa pohla, rozpŕchli sa ako sen. **Ani sa mi nesnívalo,** že ma príroda obdarí takým krásnym zážitkom.

Nina Kolčáková, 8.A

Každý človek pri narodení **dostane niečo do vienka.** Ktosi viac, ktosi

menej. **Postupom času** zistíme, že máme **nejakého svojho koníčka.** A ja som zistila, že **mám niečo v krvi.** Rada pečiem koláče a torty. Pri tejto práci nesmiem **mať drevené ruky,** no stane sa, že **mám nervy ako drôty. Má to niečo do seba.** Aj si pomaškrtím, aj sa naučím. Najviac ma teší, keď takmer končím a **mám to vo vrecku.** Občas sa mi to nepodarí, ale aj **kôň má štyri nohy a predsa sa potkne.** Poznám aj takých, ktorý sa tým živia a **majú peňazí ako maku.** Dúfam, že má tento koníček neomrzí a budem ho **mať v srdci.**

Marika Rusnáková, 8.B

Bol raz jeden zbojník, ktorý sa volal Juraj. Podobal sa na otca. V dedine aj vraveli, **akoby mu z oka vypadol.** Bol rýchly, páni z hradu ho **ani na sto koňoch nedobehli.** Preto sa hnevali, **ako kaša v hrnci,** keď ho ani vojaci nechytili. Plukovník povzbudzoval vojakov: **Nehádžte flintu do žita.** Ale hradný pán na nich kričal: **Máte v hlave otruby.** Preto sa rozhodol, **že bude vojakov držať v cviku.** Lenže po určitom čase Juraj zmizol. Ľudia v dedine vraveli: **Akoby sa bol pod zem prepadol.** No páni z hradu zmýšľali inakšie: **Musí byť v tom čert.** No skutočnosť bola taká, že Juraj sa v susednom kráľovstve oženil, mal deti a postavil si dom. **Akoby hrom doň udrel.** Zmenila ho jeho manželka Zuzka, **tá ho dala do laty.**

Tadeáš Piták,8.B

Už od dávna sa hovorilo, že **lož ma krátke nohy.** Vždy som to považoval za hlúposť, pokiaľ som to sám nezažil. **Nie raz a nie dvakrát** mi mama hovorievala, že vždy, keď niečo vyvediem, treba to hneď povedať. No pre mňa to bolo, **akoby hrach o stenu hádzala.** Lepšie povedané **jedným uchom dnu a druhým von.**

Pokazil som brzdy na bicykli a ja s **tvrdou hlavou** a **deravými rukami** som si povedal, že to opravím sám a nikomu sa nepriznám, čo som urobil. Ako som prišiel domov, mama mi **hneď videla na nose,** že **mi tečie do topánok.** No **čušal som ako myš v diere.** Mal som ísť do obchodu na bicykli, no nakoniec som musel ísť peši. To nebolo také hrozné, ale keď som šiel na tréning, tak ma to už dohnalo, ako sa hovorí z **kaluže do blata.** Keď som sa valil veľkou rýchlosťou dole, vedel som, že už **som v kaši.** Spadol som a ošúchal som si celé kolená. Odvtedy viem, že **lož má krátke nohy.**

Blažej Kovaliček, 8.B

PÔSTNE PREŽÍVANIE DOMA I V ŠKOLE

Toto pôstne obdobie je opäť iné. Už vlani sme zažili pôst bez spoločných svätých omší a modlitieb Krížovej cesty. No správny kresťan sa nevzdáva. Práve naopak, hľadá význam, zmysel a napredovanie aj v takýchto situáciách.

Nič nám predsa nebráni nájsť si čas a zapnúť si sv. omšu na televízore alebo na mobile. Veď máme na to toľko prostriedkov a technológií! Farnosti sa snažia duchovné aktivity zdieľať online, aby sa s nimi podeli aj s nami. Online krížové cesty a sväté omše sú vysielané aj z našej farnosti. My starší sa teda snažíme v pôste napredovať aspoň takto a pravidelne sa ich zúčastňujeme.

No žiaci z 1. – 4., ktorí sa učia prezenčne, sa v škole pred vyučovaním modlievajú Krížovú cestu za odvrátenie pandémie. Taktiež sa zúčastňujú každoročnej aktivity Pôstna krabička. V pôste predsa nesmieme zabúdať na chudobných a núdznych, treba si odoprieť niečo , čo máme radi a obetovať to tým , ktorí pomoc potrebujú. Preto naši najmenší prijali výzvu zo školského rozhlasu a stavajú dom z tehliičiek pre deti z Jakutska.

Oznam zo školského rozhlasu:
„Tak ako po iné roky, aj počas tohto pôstneho obdobia sa u nás na škole uskutoční zbierka Tehlička.

Starší žiaci ju už poznajú. Ide o aktivitu, pri ktorej kupovaním tehliičiek pomáhame ľuďom v iných krajinách.

Tentokrát ide o pomoc krajine Jakutsko, ktorá leží v Ruskej federácii. Jakutsko je jedno z najchladnejších miest na zemi. Bežne cez zimu tam mávajú -50 až -60 stupňov. Dokonca tam bola nameraná teplota aj pod -70 stupňov. V takýchto teplotách je základom prežitia neostávať vonku dlhšie ako 20 minút, nechodiť rýchlo, nedýchať ústami a už vôbec nebežať.

Zima tam trvá 9 až 10 mesiacov. Preto je potrebné mať v týchto podmienkach dobré bývanie. A práve na to budú použité peniaze z tejto Tehličky. Pôjdu na opravu saleziánskeho domu. Saleziáni sú rehoľníci, ktorí sa v týchto nehostinných podmienkach Jakutska venujú ľuďom, ktorí to potrebujú.

Preto ak chcete pomôcť, môžete si kúpiť tehličku aj vy. Cena jednej tehličky je 0,30 eur. Tehličky si budete môcť kupovať vo svojej triede. Každá trieda získa plagát, na ktorý si bude môcť lepiť tehličky. Tiež získa pokladničku, do ktorej bude dávať peniaze a samozrejme dostane aj tehličky. Trieda, ktorá bude najaktívnejšia, získa odmenu.

Ak by ste sa chceli dozvedieť viac o Jakutsku alebo si vyskúšať rôzne hry a úlohy, môžete navštíviť internetovú stránku ***www.tehlicka.sk****“*

Eva Perveková, 8.A

Pri pohľade z okna...

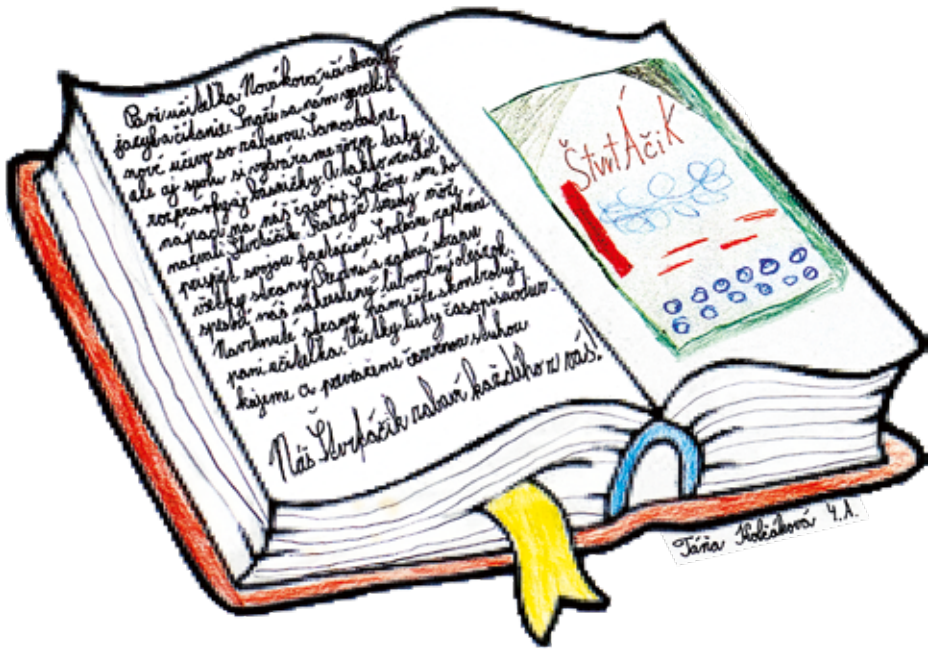
Moje okno je veľkánske, a preto vidím aj veľké veci. Musím však povedať, že pohľad v jednotlivých obdobiach je odlišný.

Teraz, keď sa pozerám, vidím veľkánsky, zasnežený, rozprávkový kopec Pilsko. Ráno, keď je mráz a začína vychádzať slnko, je to nádherný pohľad. Pod Pilskom je menší kopec, Skalka a tam vidím biele zamrznuté brezy, okolo ktorých sa často sánkujú deti. Dookola vidím strechy našich susedov, teraz sú najkrajšie, v mraze a zime a najviac vtedy, keď z ich komínov ide biely dym. Na jar sa pohľad mení: Pilsko je zelené a Skalka je chladná, prázdna. Tu vidím ľudí, ktorí sadia zemiaky, zeleninu a sejú obilie. O mesiac sa Skalka mení, zazelenie sa. Najkrajšie to vidno na brezách, ktoré tvoria malé skupinky a skrášľujú celé okolie. Počuť odtiaľ veselý štebot vtákov. Dokonca nad mojím oknom mi hniezdia aj lastovičky, občas sa na ne hnevám, ale keď vidím malé, ako sa učia lietať, a zastavia sa aj na parapetnej doske, tak mám z nich veľkú radosť. Postupne prichádza leto, vidím ľudí, ktorí sušia seno. Mám rada vôňu týchto pokosených bylín. Večerom pozorujem slnko, ktoré ako veľká guľa prechádza zo Skalky za Pilsko. Pripomína mi to rozprávku O Maťkovi a Kubkovi, ktorú máme všetci radi. Počas jesene je pohľad opäť iný, brezy menia farbu svojich listov. Najskôr sú z nich oranžovo-žlté machule, ktoré sa postupne strácajú a nakoniec brezy ostávajú holé. Idú na zimný oddych.

A takto sa to strieda každý rok. Mám rada každý pohľad, neviem si vybrať, ktorý je najkrajší.

Ester Pitáková, 7.A

Moja rodina

Sárka Mačincová, 1.A

Rastík Maslaňák 2.B

Rastík Maslaňák 2.B

Alžbetka Vojtašáková 3.A

Kamárati smreky

Prvé čo uvidím, keď otvorím oči, sú naše štíhle smreky. Dakedy sa mi zdá, že rastú až do nebies. A keď príde vietor a trochu roztrasie ich konáre, tak si myslím, že by si chceli zatancovať valčík.

Vyčkávajúce smreky sa nevedeli dočkať, kedy príde jar, lebo náš dvor bol zasa pokrytý bielou perinou. A nie len to, obloha sa stále mračila a slnko sa schovávalo za oblakmi. Chýbalo im slnko, ktoré sa na nich smeje a zároveň ich aj hreje. Ich prácou bolo strážiť náš pozemok, ale aj postarať sa o vtáky. Mohutné smreky boli tak vysoké, že videli susedný les. A ako sa tak medzi sebou rozprávali, tak prišla zúrivá búrka. To, čo jej vošlo do cesty, zničila. Smreky ju konármi odháňali preč, no dávali si pozor, aby nezranili vrabce, ale bez úspechu. Museli teda vymyslieť iný plán, a to rýchlo. Inak búrka zničí aj ostatok dvora. V tom najstarší smrek dostal nápad. Čo keby svojimi konármi začali mávať súčasne, aby búrku odfúkli? Nápad bol dobrý, a veľmi. Na rozkaz, ktorý im dal najstarší smrek, začali všetci silno mávať svojimi konármi, a podarilo sa! Búrku odfúkli a nikomu sa nič nestalo.

Nakoniec to, čo búrka zničila, smreky zasa opravili, a vtedy sa po dlhej dobe ukázalo slnko. Lenže viac usmiate a hrejivé. Aj vtáky poďakovali smrekom za to, že im zachránili život, a aj za to, že uchránili ich domov. Tak za to im zas vtáky zaspievali krásny koncert.

Soňa Pindjaková, 7.A

6. február – Svetový deň bez mobilu

Alexko – mobil

Vedeli ste, že väčšina ľudí chytí do ruky telefón viac než stokrát denne? Niektorí ľudia trávia so svojím telefónom viac času ako rozhovormi s ľuďmi. Je na ňom dokonca viac baktérií ako na záchodovej doske. Okrem telefonovania nám totiž nahrádzajú fotoaparáty, hudobné prehrávače, kalendáre... Mobil sa pre nás stal nebezpečne nákazlivý a zvlášť v tejto dobe, keď ho mnohí využívajú aj na online výučbu.
» Na tému mobil a ako ho v tejto pandemickej dobe vnímajú, sme sa opýtali našich ôsmačiek. Aby sme neporušili pandemické opatrenia, samozrejme cez mobil.

• Žijeme dobu, v ktorej sa hodnota človeka meria počtom sledovateľov.
» Mladí dnes žijú na instagrame. Tam sa spoznávajú, schádzajú i rozchádzajú. Ráno profilovka s priateľom, večer bio zmenené na status single. Instagram ti povie, kto čo raňajkoval, čo rád robí, kde bol, s kým strávil víkend. Tvoja hodnota zrazu závisí od počtu sledovateľov, srdiečok a komentárov na fotke, ktorá bola upravená cez tri filtre. No keď potrebuješ pomoc, povzbudenie, zistíš, že srdiečka na fotke sú len prázdne reakcie. Skutočných priateľov, ktorí sú tu naozaj pre teba, spočítaš na jednej ruke.
Karin Stašová 8.B

• V tejto uponáhľanej dobe má väčšina mobil ako svoju pravú ruku.
» Tak je to aj u mňa. Ráno sa zobudím na hlasitý budík, ktorý vypnem, ako inak, na telefóne. Pozriem, ktorý deň v mesiaci je a aké počasie dnes bude. Ešte z postele na telefóne zisťujem, čo je vo svete nové. A potom začína vyučovanie. Cez telefón...

Aké by bolo nemať telefón?
V súčasnosti určite ťažké.
» Moji rodičia vravia, že mali krásne detstvo bez telefónov. Telefón im vôbec nechýbal, chýbali im kamaráti, a to boli len pár hodín bez seba. Keď niečo potrebovali, navštívili sa a pomohli si. Na ulici sa hrali, kým mohli a každý deň sa mali o čom rozprávať. Mali tie najkrajšie zážitky. Teraz prežívame ťažkú dobu. Nemôžeme sa s priateľmi stretávať, a tak aspoň pokecáme cez telefón. Telefón nám toho mnoho uľahčuje, no má aj negatívne stránky. A to vtedy, keď ho využívame na neefektívne hranie hier, kontaktovanie sa s cudzími ľuďmi či prezeranie nevhodných videí. Na záver by som to zhrnula asi tak, že mobilný telefón je dobrá vec, ale záleží len na nás do akej miery si ho pripustíme k sebe, aby sme nestratili hodnoty života my a naši blízki.
Marika Rusnáková 8.B

• Náš mobilný svet prestáva byť skutočne mobilný!
» Čo vlastne znamená mobilný? Schopnosť chodiť, pohybovať sa? Kedysi iný význam tohto slova ľudia nepoznali. No svet sa mení, rastie, vyvíja sa. Tvoria sa nové technológie, ľudia majú nové záujmy. Lenže so všetkým dobrým prichádza aj to zlé.

*Ľudia sa stávajú viac závislými a odkázanými na moderné technológie. Každý nový vynález ľudstvu uľahčuje život. No pravdou je, že človek sa stáva lenivým a unudeným. Nové objavy sú veľmi nápomocné v každodennom ľudskom živote, ale človek sa viac stáva nesamostatným, odkázaným a závislým na pomoc. Všetko musí mať svoju mieru, a preto je na mieste otázka: **„Nestávam sa imobilným vďaka mobilným technológiám?“***
Kristína Pindjáková, 8.B

• O mobile by sme mohli povedať, že je to dobrý sluha ale zlý pán.
» Mobil nie je len na telefonovanie. Je to aj útek z reality. Dokáže to, čo iní nie, urobiť život taký, aký ho chceme. Ale dokáže ľudí aj ovládnuť. Je ako droga. Stačí chvíľka a z minúty je hodina. Pozeranie do čiernej krabičky sa však na život nepodobá, a tak strácame priamy kontakt s ľuďmi. Keby sme mobil nemali, viac by sme sa hýbali, pretože by sme nemohli druhým zavolať, napríklad o úlohy. (Viem, teraz to nejde.) No ďalšie staré príslovie hovorí, že niečo zlé je aj na niečo dobré. Mobil nám veľmi uľahčuje prácu a v dnešnom zmenenom svete komunikáciu. A aj keď má veľa chýb, ľudia ho neodstránia, naopak budú ho vylepšovať.
Eva Perveková, 8.A

• Mobilný telefón je výdobytkom dnešnej modernej doby.
» Nevieme si predstaviť deň bez mobilného telefónu. Používame ho takmer na všetko. Vieme sa vďaka nemu dorozumieť, všetko si zistiť. Je mi však ľúto, že vďaka mobilnému telefónu sa medzi ľuďmi stratila verbálna komunikácia, mladí sa prestali stretávať a písu si cez mobilný telefón. Predtým sa ľudia stretávali a rozprávali si rôzne zážitky, veľa sa nasmiali a teraz sa všetci zavrú do svojich domovov a komunikujú výlučne cez mobilný telefón. Všetci sme sa stali rukojemníkmi modernej doby a pandémie, v ktorej často práve mobil zohráva prvú rolu.
Vanesa Kekeláková, 8.A

• Chcela by som sa ocitnúť v dobe, kedy neexistovali mobily.
» Kedy sa ľudia vzdelávali len pomocou kníh či poúčali z vlastných skúseností. Kedy rodina, domov a zdravie boli pre nás najväčšie bohatstvo. Kedy sme sa tešili z maličkostí, ktoré nám život prinášal. Kedy sme si nemohli dovoliť mať všetko, no spolu nám nič nechýbalo.

Žijeme v 21. storočí, storočí technológií, v ktorom nás zaujímajú zbytočnosti ako napríklad, čo mám dnes oblečené alebo aký mobilný telefón vlastním. Jednoducho sa snažíme byť „cool“. Myslíme si, že hmotné veci nás robia šťastnejšími a úspešnejšími. Mobil nám síce uľahčil život, no ako keby s ním začali niektoré dôležité veci strácať svoju hodnotu. Knihy nahradila Wikipédia. Je predsa jednoduchšie vyhľadať informáciu na internete ako listovať v knihách. Rozhovor s priateľmi nahradilo chatovanie, ktoré nás obralo o správny pravopis. Naše správy obsahujú množstvo gramatických chýb, ktoré máme utkvené v pamäti. Úsmev nahradili smajlíky.

Nie všetko čo je späté s mobilom je správne. Snažme sa odtrhnúť od mobilu a sociálnych sietí, ktoré nás oberajú o vzácny čas. Zamyslime sa nad sebou a začnime realizovať svoje sny, a žiť plnohodnotný život so svojimi blízkymi.
Tamara Vronková, 8.A

• Rodičia vždy hovoria, že kvôli mobilným telefónom je dnešná mládež veľmi spomalená a na svet sa pozerá iba cez mobil.
*» Nezvyčajne s nimi musím súhlasiť. Keby sme nemali telefón, tak by sme boli možno aj veselší. Mali by sme viac času na seba, rodinu, kamarátov. Častejšie by sme boli v prírode alebo na čerstvom vzduchu s kamarátmi. Navyše, za zlú náladu môže často sociálna sieť, cez ktorú sa šíria nepravdivé informácie, ktoré môžu ublížiť. Aj keď mobil nie je k životu veľmi potrebný na dnešnú situáciu sa nám veľmi zišiel. **„Chodíme cezeň do školy“**, ktorú veľmi potrebujeme.*
Natália Pientáková 8.A

BREZA – STROM S BIELOU KÔROU

Naši predkovia z jemných častí brezy vyrábali brezové metly, ktoré sa využívali v domácnosti ale aj na gazdovskom dvore. Drevo zas slúžilo ako palivo, dodnes ho mnohí zháňajú do krbov na chalupy. Patrí medzi prvé stromy, ktoré sa na jar zazelenajú. Dokonca mnohé gazdinky si vetvičky dávajú do izieb, aby ich mali na veľkú noc zelené, ozdobia ich stužkami a vajíčkami. Breza je neoficiálnym symbolom Ruska. Rastú tam vo veľkom množstve.

Tento strom má aj veľký význam v liečiteľstve. Na breze, zvlášť na Sibíri, rastie huba, Sibírska čaga, v slovenčine známa tiež ako ryšavec šikmý. Môžeme ho nájsť aj na Slovensku. Ide o drevokaznú hubu. Na to, aby mohla pomáhať človeku, potrebuje získať antioxidanty z briez, na ktorých rastie. Čaga sa živí šťavami stromov a stom postupne usmrtí. Z tejto huby sa potom vyrába čaj, ktorý má dobrý vplyv na zdravie človeka. Naši predkovia na jar z brezy získavali brezovú vodu. Babky ju používali na zmývanie vlasov. Táto šťava sa zbiera za pomoci malého dreveného korýtka, ktoré sa upevní ku kôre a zasunie do malej vyvŕtanej dierky na južnej strane stromu. Pod korýtko sa umiestni nádoba, do ktorej miazga steká. Čím vyššie sa otvor vyvŕta, tým je miazga kvalitnejšia, ale v menšom množstve. Zber miazgy z jedného stromu môže trvať až 14 dní, ale po tak veľkej strate tejto tekutiny by mohla breza odumrieť.

Bez viditeľného poškodenia môže zber miazgy trvať približne 2 dni, potom je nutné otvor dôkladne uzavrieť a ošetriť, čo prevedieme dreveným kolíkov a zmesou zeminy.

Text, foto Tadeáš Piták, 8.B

Osemsmerovka

A	K	Č	A	B	I	Š	A	M	R	I	Ó	N	V	A
V	D	Á	Ž	Ď	A	K	N	E	I	Ž	E	N	S	D
E	L	A	Ň	E	A	A	N	I	L	E	Ť	A	D	E
I	K	K	E	V	A	S	M	O	V	A	O	Ľ	O	S
L	Č	O	V	A	J	Í	Č	K	O	A	R	A	M	U
B	K	I	S	Ý	A	E	R	A	D	A	L	K	R	S
O	O	A	A	E	R	Y	S	M	A	D	I	O	S	L
C	R	Ň	S	P	I	E	S	E	Ň	A	S	Y	R	I
O	B	H	T	P	K	P	K	Ň	A	S	T	O	P	E
N	A	A	U	E	O	A	F	A	R	B	Y	O	Ú	P
Á	Č	J	H	S	M	N	D	Á	Ž	N	I	K	Č	K
K	F	I	A	L	K	A	A	A	M	N	L	O	I	A
Ľ	Á	D	Č	N	N	K	O	S	Ť	E	Y	Ú	K	Z
E	A	V	O	K	P	Ô	S	T	J	E	N	A	K	Č
V	I	C	A	O	V	E	Č	K	A	K	Ľ	A	N	A

VAJÍČKO, PÔST, JAR, FARBÍ, VODA, LISTY, FIALKA, SLNKO, DÁŽĎ, ĎATELINA, DOM, ČIAPKA, ĎATEĽ,
VEĽKÁ NOC, SLIEPKA, SUSEDA, DÁŽDNIK, SYRY, DEVA, PIESEŇ, ISKRA, DAR, ROLA, BRADA, ŠIBAČKA,
KORBÁČ, STUHA, ĽAN, SNEŽIENKA, PÚČOK, OBLIEVA, VLK, ŠAMPIÓN, LAŇ, KÁVA, LÚKA, JESEŇ, JAHŇA,
SPONA, OMŠA, AMEN, KOSŤ, OVEČKA, SAD, NOC, KAMEŇ, TÉMA, TOČ, VÝR, UKRY, VAK.

Eva Perveková, 8.A

Martin Sivoň, 3.B

Janka Jagelková, 1.B

Eva Klušáková, 2.B, Sofia Grižáková 2.B, Karin Mlynarčíková 2.B, Paťka Grobarčíková 2.B

ÚSMEV č. 1/2021 • Časopis žiakov Cirkevnej základnej školy sv. apoštola Pavla v Sihelnom • Šéfredaktor: Zuzana Vonšáková • Redakčná rada: • zástupca šéfredaktora: Nina kolčáková, • redaktori: Kristína Pindjáková, Nina Kolčáková, Zuzana Vonšáková, Eva Perveková, Monika Jurášová, Júlia Maslaňáková, Viktória Maslaňáková, Mária Maslaňáková, Daniela Pindjáková. Zodpovedná: Mgr. Jana Kutláková